

A night sky with the Milky Way galaxy visible, transitioning from purple and blue at the top to yellow and orange at the bottom. The bottom of the image shows the dark silhouette of a forest of evergreen trees.

Sự Khôn Ngoan Của Đức Chúa Trời

Adrian Ebens

Sự Khôn Ngoan của Đức Chúa Trời

Sự giới thiệu về tác phẩm “The Great Controversy”

Adrian Ebens

Được in bởi

fatheroflove.info

Truyền tải xuống nghe đọc miễn phí

<http://fatheroflove.info/book/view/wisdom-of-god>

© Adrian Ebens, 2018

adrian@life-matters.org

Nội Dung

1. Cha Chúng Ta	5
2. Đấng Tể Trị Trên Muôn Vật.....	8
3. Sự Khôn Ngoan của Đức Chúa Trời	10
4. Sự Bình Đẳng.....	14
5. Ý Chí	17
6. Một Cuộc Khủng Hoảng Phát Triển.....	18
7. Được Tạo Nên Theo Hình Ảnh của Ngài.....	22
8. Cha của Sự Nói Dối.....	26
9. Loài Người Bị Dụ Dối.....	28
10. Tóm Tắt.....	33
11. Hai Con Đường.....	34
12. Các Nền Tảng Của Ba-by-lôn	36
13. Bản Chất của Ba-by-lôn	40
14. Chuỗi Của Sự Đi Xuống	44
15. Được Gọi Ra Khỏi Ba-by-lôn.....	48

1. Cha Chúng Ta

Một lần nọ, khi những người theo Chúa Giê-su đến gần Ngài, họ đã làm một yêu cầu rất quan trọng:

Lu-ca 11:1 Có một ngày, Đức Chúa Jêsu cầu nguyện ở nơi kia. Khi cầu nguyện xong, một môn đồ thưa Ngài rằng: Lạy Chúa, xin dạy chúng tôi cầu nguyện, cũng như Giảng đã dạy môn đồ mình.

Câu trả lời của Chúa Giêsu cho chúng ta biết điều quan trọng nhất mà chúng ta cần để biết về Đức Chúa Trời. Hành động cầu nguyện là tìm cách nói và giao tiếp với Chúa. Danh mà Chúa Giêsu dùng làm điểm tham chiếu đầu tiên của Ngài nói đến danh tính cốt lõi của Đức Chúa Trời và Ngài là ai. Đây là cách Chúa Giêsu bảo chúng ta thưa với Chúa khi chúng ta cầu nguyện.

Lu-ca 11:2 Ngài phán rằng: Khi các ngươi cầu nguyện, hãy nói: Lạy Cha! danh Cha được thánh; nước Cha được đến

Cha của Chúng Ta. Ngoài bất cứ điều gì khác mà chúng ta có thể xem xét về Đức Chúa Trời; Đức Chúa Trời trước hết là một người Cha. Mô tả đơn giản này cho chúng ta biết nhiều điều về Chúa. Nó cho chúng ta biết rằng trên hết mọi sự, Thiên Chúa là một hữu thể có quan hệ. Ngài muốn chúng ta xưng hô với Ngài bằng những thuật ngữ về mối quan hệ. Thuật ngữ Cha không chỉ nói đến khả năng và quyền lực, nhưng còn nói lên mối quan hệ và sự kết nối của Ngài với vũ trụ. Ngài là Cha, hay nguồn, của mọi sự. Vì thế Chúa là Cha như thế nào?

Có lần Môi-se đã cầu xin Đức Chúa Trời tỏ cho ông sự vinh hiển của Ngài, hoặc điều quan trọng nhất đặc biệt về Chúa. Đây là cách Chúa trả lời:

Xuất Ê-díp-tô-ký 34:5,6 ĐỨC GIÊ-HÔ-VA ngự xuống trong đám mây, đứng gần bên Môi-se và hô danh Giê-hô-va. Ngài đi ngang qua mặt người, hô rằng: GIÊ-HÔ-VA! GIÊ-HÔ-VA! là Đức Chúa Trời nhân từ, thương xót, chậm giận, đầy đầy ân huệ và thành thực,

Hãy chú ý điều Đức Chúa Trời bày tỏ cho Môi-se. Ngài nói về nhân cách của Ngài. Đây là điều vinh hiển nhất về Đức Chúa Trời – bản tính của Ngài. Ngài là Đấng thương xót, nhân từ, kiên nhẫn, tràn đầy sự tốt lành và chân thật. Trong thế giới chúng ta đang sống, những đặc tính này rất hiếm, nhưng khi chúng ta trải nghiệm chúng ở người khác, hầu hết chúng ta đều vô cùng cảm kích. Sự đồ Giảng tóm tắt đặc tính của Chúa khi Ngài phán:

I Giăng 4:8 Ai chẳng yêu, thì không biết Đức Chúa Trời; vì Đức Chúa Trời là sự yêu thương.

Đức Chúa Trời là người Cha yêu thương luôn quan tâm sâu sắc đến mọi tạo vật của Ngài. Vậy sự sáng tạo của Ngài rộng lớn đến mức nào? Kinh Thánh cho chúng ta biết Ngài là Cha của cả trời và đất.

Ê-phê-sô 3:14,15 Ấy là vì có đó mà tôi quì gối trước mặt Cha, bởi Cha mà cả nhà trên trời và dưới đất đều được đặt tên.

Toàn thể vũ trụ thuộc về Cha thiên thượng của chúng ta, và mọi người trong vũ trụ này là một phần của gia đình Ngài. Chúng ta có thể có rất nhiều người bị cám dỗ để cho rằng Chúa không thể nghĩ đến mọi người và một số người sẽ bị bỏ quên, nhưng hãy cẩn thận lắng nghe những gì Chúa Giêsu đã nói về điều này.

Lu-ca 12:6,7 Người ta há chẳng bán năm con chim sẻ giá hai đồng tiền sao? Nhưng Đức Chúa Trời không quên một con nào hết. Dầu đến tóc trên đầu các người cũng đã đếm cả rồi. Đừng sợ chi, vì các người trọng hơn nhiều chim sẻ.

Chúa không quên ai cả. Ngài biết hết mọi điều về chúng ta và quan tâm sâu sắc đến cuộc sống của chúng ta và những gì chúng ta đang làm và những gì chúng ta đang suy nghĩ. Ngài thật ra không bao giờ ngừng nghĩ đến chúng ta.

Thi-thiên 40:5 Hỡi Giê-hô-va, Đức Chúa Trời tôi, công việc lạ lùng Chúa đã làm, Và những tư tưởng của Chúa hướng cùng chúng tôi, thật là nhiều, Không thể sắp đặt trước mặt Chúa; nếu tôi muốn truyền các việc ấy ra, và nói đến, Thật lấy làm nhiều quá không đếm được.

Ngài có những kế hoạch đặc biệt dành cho chúng ta và ước mơ về những gì chúng ta có thể trở thành.

Giê-rê-mi 29:11 Đức Giê-hô-va phán: Vì ta biết ý tưởng ta nghĩ đối cùng các người, là ý tưởng bình an, không phải tai họa, để cho các người được sự trông cậy trong lúc cuối cùng của mình.

Tất cả mọi điều tốt lành chúng ta có đều đến từ ngài.

Gia-cơ 1:17 Mọi ân điển tốt lành cùng sự ban cho trọn vẹn đều đến từ nơi cao và bởi Cha sáng láng mà xuống, trong Ngài chẳng có một sự thay đổi, cũng chẳng có bóng của sự biến cải nào.

Sự thể hiện tuyệt vời nhất về cảm xúc của Chúa đối với chúng ta là những gì Ngài đã nói tại lễ Báp-têm của Con Một Ngài - Chúa Giêsu. Đây là những gì Ngài nói:

Ma-thi-ơ 3:17 Tức thì có tiếng từ trên trời phán rằng: Đây là Con yêu dấu của ta, đẹp lòng ta mọi đàng.

Đức Chúa Trời yêu Con Ngài như một con người. Ngài rất hài lòng về Con Ngài. Điều quan trọng nhất ở đây là khi nhận ra Chúa Giêsu là Con Đức Chúa Trời, chúng ta có thể kinh nghiệm sự chấp nhận giống như vậy.

Ê-phê-sô 1:6 Để khen ngợi sự vinh hiển của ân điển Ngài đã ban cho chúng ta cách nhưng không trong Con yêu dấu của Ngài!

Chúng ta sẽ khám phá nhiều hơn về vai trò của Chúa Giêsu và lý do Ngài đến thế gian này và lý do tại sao chúng ta có thể và cần được chấp nhận qua Ngài. Nhưng điểm mấu chốt chúng ta cần nhấn mạnh ở đây là Đức Chúa Trời là Cha yêu thương và dịu dàng, Đấng quan tâm sâu sắc đến chúng ta và để ý đến mọi khía cạnh của cuộc sống của chúng ta.

2. Đấng Tể Trị Trên Muôn Vật

Trong chương trước chúng ta đã nhận thấy rằng Đức Chúa Trời là Cha yêu thương, luôn nghĩ đến chúng ta liên tục và có những kế hoạch cũng như ước mơ cho tương lai của chúng ta. Chúng ta cũng nhận thấy rằng Ngài là Cha của toàn thể vũ trụ. Trong phần này, chúng ta muốn xem những thuộc tính nào để cho Chúa ở vị trí này và thực hiện những việc mà Ngài làm.

Điều đầu tiên Kinh Thánh cho chúng ta biết là Đức Chúa Trời là Chủ và là Đấng Tể Trị muôn loài và vạn vật.

I Cô-rinh-tô 8:6 Về phần chúng ta, chỉ có một Đức Chúa Trời mà thôi, là Đức Chúa Cha, muôn vật bởi Ngài mà ra...

I Ti-mô-thê 1:17 Nguyên xin sự tôn quý, vinh hiển đời đời vô cùng về nơi Vua muôn đời, bất tử, không thấy được, tức là Đức Chúa Trời khôn ngoan có một mà thôi! A-men. (theo KJV)

Phục-truyền-luật-lệ Ký 6:4 Hỡi Y-so-ra-ên! hãy nghe: Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng ta là Giê-hô-va có một không hai.

Chúa Cha là Đức Chúa Trời duy nhất mọi sự đều từ Ngài mà ra. Chúa chưa nhận quyền năng, sự khôn ngoan hoặc kiến thức của Ngài từ bất cứ ai khác. Mọi thứ chúng ta thấy đến từ Ngài.

Ê-sai 40:10-15 Đây, Chúa Giê-hô-va sẽ lấy quyền năng mà đến; Ngài dùng cánh tay mình và cai trị. Đây, sự ban thưởng Ngài ở nơi Ngài, sự báo trả Ngài ở trước mặt Ngài. Ngài sẽ chặn bầy mình như người chặn chiên; thân các con chiên con vào cánh tay mình và ẩm vào lòng; từ từ dắt các chiên cái đang cho bú. Ai đã lấy lòng bàn tay mà lường biển, lấy gang tay mà đo các tầng trời? Ai đã lấy đầu mà đong bụi đất? Ai đã dùng cân mà cân núi, và dùng thăng bằng mà cân gò? Ai lường được Thần của Đức Chúa Trời, và làm mưu sĩ Ngài, đặt dạy Ngài điều gì? Nào Ngài đã bàn luận với ai? Ai đã dạy khôn cho Ngài và dạy Ngài đường công nghĩa? Nào ai đã đem sự thông biết dạy Ngài và chỉ cho Ngài lối khôn ngoan? Kia, các dân tộc khác nào một giọt nước nhỏ trong thùng, và kể như là một mảy bụi rơi trên cân; nầy, Ngài giở các cù lao lên như đôi vật nhỏ.

Thi-thiên 36:7-9 Hỡi Đức Chúa Trời, sự nhân từ Chúa quý biết bao! Con cái loài người nương náu mình dưới bóng cánh của Chúa. Họ nhờ sự dạt của nhà Chúa mà được thỏa nguyện; Chúa sẽ cho họ uống nước sông phước lạc của Chúa. Vì nguồn sự sống ở nơi Chúa; Trong ánh sáng Chúa chúng tôi thấy sự sáng.

Đức Chúa Trời là toàn năng, nghĩa là quyền năng của Ngài là vô hạn; không có kết thúc cho nó. Các sức mạnh chứa đựng trong hàng nghìn tỷ nguyên tử đến từ Ngài. Quyền năng đó vượt quá sự hiểu biết. Kiến thức của Chúa là vô hạn; nó vô cùng rộng lớn. Khi điều gì đó bắt đầu, Ngài biết chính xác nó sẽ kết thúc ở đâu. Mọi sự khôn ngoan và hiểu biết đều đến từ Ngài. Quyền năng và sự khôn ngoan này tuôn chảy đến chúng ta bởi Thánh Linh của Ngài giống như một dòng sông.

Khải-huyền 22:1 Thiên sứ chỉ cho tôi xem sông nước sự sống, trong như lưu ly, từ ngôi Đức Chúa Trời và Chiên Con chảy ra.

Thi-thiên 46:4,5 Có một ngọn sông, dòng nước nó làm vui thành Đức Chúa Trời, Là nơi thánh về chỗ ở của Đấng Chí cao. Đức Chúa Trời ở giữa thành ấy; thành ấy sẽ không bị rúng động. Vừa rạn đong Đức Chúa Trời sẽ giúp đỡ nó.

Công-vụ các Sứ-đô 17:24-28 Đức Chúa Trời đã dựng nên thế giới và mọi vật trong đó, là Chúa của trời đất, chẳng ngự tại đền thờ bởi tay người ta dựng nên đâu. Ngài cũng chẳng dùng tay người ta hầu việc Ngài dường như có cần đến sự gì, vì Ngài là Đấng ban sự sống, hơi sống, muôn vật cho mọi loài. Ngài đã làm cho muôn dân sanh ra bởi chỉ một người, và khiến ở khắp trên mặt đất, định trước thì giờ đời người ta cùng giới hạn chỗ ở, hầu cho tìm kiếm Đức Chúa Trời, và hết sức rờ tìm cho được, dầu Ngài chẳng ở xa mỗi một người trong chúng ta. Vì tại trong Ngài, chúng ta được sống, động, và có, y như xưa một vài thi nhân của các người có nói rằng: Chúng ta cũng là dòng dõi của Ngài.

Vì vậy, tóm lại, chúng ta thấy rằng có một Đức Chúa toàn năng, vô hạn về tri thức và hiện diện khắp mọi nơi bởi Thánh Linh của Ngài. Mọi quyền hạn và quyền lực thuộc về Ngài và bất cứ ai Ngài ban nó cho.

3. Sự Khôn Ngoan của Đức Chúa Trời

Thật sẽ khá ngạc nhiên khi nghĩ rằng một thực thể đầy quyền năng và đầy khôn ngoan lại ở trong tình thế mà Ngài không thể làm được điều gì đó. Một điều gì đó quan trọng đến mức nếu không có nó thì Đức Chúa Cha không thể thiết lập được Vương quốc của Ngài.

Khi chúng ta nhìn vào những hàm ý sâu sắc hơn của thực tế là tất cả sự sống, quyền lực và sự khôn ngoan đến từ Thiên Chúa, chúng ta nhận ra rằng Chúa không thể tạo ra hàng triệu cư dân trong vũ trụ của Ngài, rồi đưa cho họ một danh sách và bảo họ làm theo đó. Khả năng phục tùng Chúa, tin cậy Ngài và giữ theo Đường Lối Ngài làm mọi thứ phải trở thành một phần của Dòng Sông chảy ra từ Ngôi Đức Chúa Trời.

Vấn đề là Đức Chúa Trời không phục tùng ai và Ngài cũng không cần phải vâng lời bất cứ ai hoặc làm những việc theo cách của họ, vì vậy Ngài không thể cung ứng những thứ này. Với sự khôn ngoan vĩ đại, Thiên Chúa đã sinh ra một Con từ chính Ngài y theo hình ảnh của Ngài, trao mọi thứ Ngài có cho Con Ngài và sau đó tạo ra mọi sự thông qua Con ấy. Hãy để ý:

Hê-bơ-rơ 1:1-5 Đòi xưa, Đức Chúa Trời đã dùng các đấng tiên tri phán dạy tổ phụ chúng ta nhiều lần nhiều cách, rồi đến những ngày sau rốt này, Ngài phán dạy chúng ta bởi Con Ngài, là Con mà Ngài đã lập lên kế tự muôn vật, lại bởi Con mà Ngài đã dựng nên thế gian; Con là sự chói sáng của sự vinh hiển Đức Chúa Trời và hình bóng của bản thể Ngài, lấy lời có quyền phép Ngài nâng đỡ muôn vật; sau khi Con làm xong sự sạch tội, bèn ngồi bên hữu Đấng tôn nghiêm ở trong nơi rất cao, vậy được hưởng danh cao hơn danh thiên sứ bao nhiêu, thì trở nên cao trọng hơn thiên sứ bấy nhiêu. Và, Đức Chúa Trời há có bao giờ phán cùng thiên sứ nào rằng: Người là Con ta, Ngày nay ta đã sanh người? Lại há có khi nào phán: Ta sẽ làm Cha người, Người sẽ làm Con ta?

Giăng 5:26 Vì như Cha có sự sống trong mình, thì Cha cũng đã ban cho Con có sự sống trong mình vậy.

Giăng 5:19 Vậy, Đức Chúa Jêsus cất tiếng phán cùng họ rằng: Quả thật, quả thật, ta nói cùng các người, Con chẳng tự mình làm việc gì được; chỉ làm điều chi mà Con thấy Cha làm; vì mọi điều Cha làm, Con cũng làm y như vậy.

Giăng 8:29 Đấng đã sai ta đến vẫn ở cùng ta, chẳng để ta ở một mình, vì ta hằng làm sự đẹp lòng Ngài.

Giăng 8:42 Đức Chúa Jêsus phán rằng: Vì bằng Đức Chúa Trời là Cha các người, thì các người sẽ yêu ta, vì ta bởi Đức Chúa Trời mà ra và từ Ngài mà đến; bởi chung ta chẳng phải đã đến tự mình đâu, nhưng ấy chính Ngài đã sai ta đến.

Cô-lô-se 2:8-10 Hãy giữ chừng, kẻo có ai lấy triết học và lời hư không, theo lời truyền khẩu của loài người, sơ học của thế gian, không theo Đấng Christ, mà bắt anh em phục chằng. Vì sự đầy dẫy của bản tánh Đức Chúa Trời thấy đều ở trong Đấng ấy như có hình. Anh em lại nhờ Ngài mà có được đầy dẫy mọi sự, vì Ngài là đầu của mọi quyền cai trị và mọi thể lực.

Mọi thứ tuyệt đối cần thiết cho vũ trụ của Đức Chúa Trời giờ đây đều ở trong Con Ngài; sức mạnh, sự khôn ngoan, sự sống nhưng cũng là lòng tin cậy và vâng lời, sự thừa nhận thẩm quyền của Chúa Cha và ý thức về tình yêu và sự chấp nhận của Chúa Cha. Con Đức Chúa Trời là sự trọn vẹn của chính Đức Chúa Trời và nền tảng tuyệt đối của vương quốc Đức Chúa Trời.

Phi-líp 2:9-11 Cũng vì đó nên Đức Chúa Trời đã đem Ngài lên rất cao, và ban cho Ngài danh trên hết mọi danh, hầu cho nghe đến danh Đức Chúa Jêsus, mọi đầu gối trên trời, dưới đất, bên dưới đất, thấy đều qui xuống, và mọi lưỡi thấy đều xưng Jêsus Christ là Chúa, mà tôn vinh Đức Chúa Trời, là Đức Chúa Cha.

Vì thế Đức Chúa Cha đã tôn vinh Con Ngài và khiến Ngài thành quyền năng và gương mẫu thiêng liêng cho vũ trụ. Đức Chúa Trời sẽ ban Thánh Linh của Con Ngài vào đời sống của mọi sinh vật được tạo dựng để mang lại cho chúng sự sống, một cảm nhận của sự phước hạnh và tri thức về sự đầu phục và vâng lời trong sự tin cậy. Nếu không có Thánh Linh của Chúa Cứu Thế không thể biết làm thế nào để vâng phục, tin cậy và vâng lời Đức Chúa Trời. Hãy để ý những gì Kinh Thánh nói.

Khải Huyền 22:1 Thiên sứ chỉ cho tôi xem sông nước sự sống, trong như lưu ly, từ ngôi Đức Chúa Trời và Chiên Con chảy ra.

Giăng 15:26 Khi nào Đấng Yên ủi sẽ đến, là Đấng ta sẽ bởi Cha sai xuống, tức là Thần lễ thật ra từ Cha, ấy chính Ngài sẽ làm chứng về ta.

Rô-ma 8:9, 10 Về phần anh em, nếu thật quả Thánh Linh Đức Chúa Trời ở trong mình, thì không sống theo xác thịt đâu, nhưng theo Thánh Linh;

song nếu ai không có Thánh Linh của Đấng Christ, thì người ấy chẳng thuộc về Ngài. Vậy nếu Đấng Christ ở trong anh em, thì thân thể chết nhân có tội lỗi, mà thần linh sống nhân có sự công bình.

Đây là lý do tại sao Chúa Giê-su được gọi là sự khôn ngoan và quyền năng của Thiên Chúa. Tính cách của Đấng Christ được truyền tải qua Thánh Linh của Đức Chúa Trời xuyên qua vũ trụ vào mọi nơi sinh vật được tạo ra. Đó là sự khôn ngoan của Đấng Christ đi vào tấm lòng chúng ta dạy chúng ta biết yêu mến và vâng phục Chúa Cha; đó là sự sống của Đấng Christ kích thích mọi dây thần kinh và thớ thịt của bản thể chúng ta và giúp chúng ta tồn tại.

I Cô-rinh-tô 1:24 Song le, về những người được gọi, bất luận người Giu-đa hay người Gô-réc, thì Đấng Christ là quyền phép của Đức Chúa Trời và sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời.

I Cô-rinh-tô 1:30 Và, ấy là nhờ Ngài mà anh em ở trong Đức Chúa Jê-sus Christ, là Đấng mà Đức Chúa Trời đã làm nên sự khôn ngoan, sự công bình, sự nên thánh, và sự cứu chuộc cho chúng ta.

Vì vậy, chính Thánh Linh của Đấng Christ trong một người ban cho họ sự khôn ngoan để thực hiện mọi thứ và trở nên công bình và tốt đẹp. Sa-lô-môn đã nói về điều này và cách nào sự khôn ngoan hoạt động trong vũ trụ.

Châm-ngôn 8:12-21 Ta, là sự khôn ngoan, đồng ở với sự thông minh, và tìm được sự hiểu biết, và sự dễ dặt. Sự kính sợ Đức Giê-hô-va, ấy là ghét điều ác; Ta ghét sự kiêu ngạo, xác xược, con đường ác, và miệng gian tà. Mưu luận và sự thông thạo đều thuộc về ta; Ta là sự thông sáng; năng lực vốn thuộc về ta. Nhờ ta, các vua cai trị, và những quan trưởng định sự công bình. Nhờ ta, các quan trưởng, người tước vị, và các quan xét thế gian đều quản hạt. Ta yêu mến những người yêu mến ta, phàm ai tìm kiếm ta sẽ gặp ta. Sự giàu có, sự tôn trọng, của cải bền lâu, và sự công bình, đều ở nơi ta. Bông trái ta tốt hơn vàng, đến đổi hơn vàng ròng; Hoa lợi của ta quý hơn bạc cao. Ta đi trong con đường công bình, giữa các lối ngay thẳng, đặt làm cho kẻ yêu mến ta hưởng được của cải thật, và làm cho đầy đầy các kho tàng của họ.

Kế đó ông tiếp tục mô tả làm cách nào Đức Chúa Trời mang và thiết lập Con Ngài.

Châm-ngôn 8:22-31 Trong buổi Đức Giê-hô-va khởi cuộc tạo hóa, Và thời thái cổ, trước khi chưa dựng nên muôn vật thì Ngài đã có ta. Ta đã được lập từ trước vô cùng, từ khi nguyên thi, trước khi dựng nên trái

đất. Lúc chưa có vực sâu, chưa có nguồn chảy nước nhiều, thì ta đã s sinh ra rồi. Trước khi núi non chưa lập nên, và các gò nổng chưa có; trước khi Đức Giê-hô-va chưa có dựng nên đất, đồng ruộng, và tro bụi đầu tiên của thế gian, thì ta đã sanh ra rồi. Khi Đức Chúa Trời lập các tầng trời, và đặt cái vòng trên mặt vực sâu, thì có ta ở đó. Khi Ngài làm cho kiên cố các tầng mây trên cao, khiến các nguồn vực sâu vững chắc, định bờ cõi cho biển, để nước không tràn phạm điều răn của Ngài, và khi Ngài lập nên trái đất, thì ta ở bên Ngài làm thợ cái, Hằng ngày ta là sự khoái lạc Ngài, Và thường thường vui vẻ trước mặt Ngài. Ta lấy làm vui vẻ về chỗ có người ở trên trái đất của Ngài, Và sự vui thích ta ở nơi con cái loài người.

Cảm ơn Chúa Cha vì Chúa Con, không có Ngài vũ trụ không thể vận hành, không có gì có thể hoạt động đúng cách. Bây giờ chúng ta thấy sự hoàn chỉnh của Ba Ngôi Đức Chúa Trời đã hợp lại với nhau. Chúa Cha là Thiên Chúa chân thật nguồn duy nhất của muôn vật. Ngài đã sinh một Con mà Ngài đã ban cho mọi sự. Từ Con tuôn chảy mọi thành phần cần thiết để vận hành vũ trụ. Trong Chúa Con là quyền năng và khôn ngoan kết hợp với lòng tin cậy và vâng phục. Nhân cách của Chúa Con tuôn chảy vào vũ trụ thông qua Thánh Linh của Đức Chúa Trời ở khắp mọi nơi. Đó là một hệ thống tuyệt vời và Chúa cực kỳ khôn ngoan để tạo ra nó.

Phao-lô tóm tắt điều này một cách tuyệt vời khi ông nói

I Cô-rinh-tô 8:6 về phần chúng ta, chỉ có một Đức Chúa Trời mà thôi, là Đức Chúa Cha, muôn vật bởi Ngài mà ra, và chúng ta hướng về Ngài; lại chỉ có một Chúa mà thôi, là Đức Chúa Jêsus Christ, muôn vật đều nhờ Ngài mà có, và chúng ta cũng vậy.

4. Sự Bình Đẳng

Trong chương trước chúng ta đã nghiên cứu sự khôn ngoan đáng kinh ngạc của Đức Chúa Trời trong việc đặt nền tảng của vũ trụ. Việc sinh một Con Trai được ban cho tất cả các thần tính đã cung cấp sự hoàn chỉnh của Đức Chúa Trời để được vận chuyển vào trong lòng của mọi tạo vật thông qua Thánh Linh của Đức Chúa Trời. Điều tiếp theo mà Chúa đã làm là cung cấp một định nghĩa thiết yếu về sự bình đẳng cho mọi sinh vật có lương tri, bất kể vị trí của họ trong sự sáng tạo.

Đức Chúa Cha đã ban quyền cho Con Ngài được bình đẳng với chính Ngài. Để ý cẩn thận rằng sự bình đẳng của Con không đến từ quyền lực được trao cho Ngài, nhưng nhờ thẩm quyền và sự chúc phúc của Chúa Cha. Nếu Con chỉ đơn giản là được coi ngang hàng với Cha Ngài vì Ngài có quyền năng của Ngài, thì định nghĩa về sự bình đẳng dựa trên sự bình đẳng về quyền lực. Định nghĩa này sẽ đặt để Con vào vị trí có thể chứng minh sự bình đẳng của Ngài bằng cách thể hiện sức mạnh của Ngài. Đây chính xác là những gì Sa-tan đòi hỏi nơi Chúa Giê-su trong đồng vắng; một sự phô trương quyền năng để chứng minh mối liên hệ của Ngài với Cha Ngài. Tạ ơn thay, Con yên nghỉ trong Lời chúc phúc của Chúa Cha. Con chỉ tin cậy Cha Ngài và không có gì để chứng minh với bất cứ ai. Mối quan hệ Cha Con đã trở thành mối quan hệ xác định của vũ trụ. Mọi mối quan hệ giữa các trật tự của các sinh vật sẽ được mô phỏng theo mối quan hệ của họ. Chúa Cha đã làm nên Con bình đẳng với chính Ngài.

Phi-líp 2:5, 6 Hãy có đồng một tâm tình như Đấng Christ đã có, Ngài vốn có hình Đức Chúa Trời, song chẳng coi sự bình đẳng mình với Đức Chúa Trời là sự nên nắm giữ;

Giăng 5:22, 23 Cha cũng chẳng xét đoán ai hết, nhưng đã giao trọn quyền phán xét cho Con, đặng ai nấy đều tôn kính Con, cũng như tôn kính Cha vậy. Ai không tôn kính Con, ấy là không tôn kính Cha, là Đấng đã sai Con đến.

Bước này đã đảm bảo một cách khôn ngoan rằng định nghĩa về sự bình đẳng sẽ mang tính chất trong phạm vi mối quan hệ. Bằng cách này, chúng ta muốn nói rằng đó là mối quan hệ được xác định bởi Chúa Cha làm cho họ bình đẳng. Con được thừa hưởng tất cả dấu tích quyền lực từ Cha, và do đó chúng không tạo thành một phần của định nghĩa về sự bình đẳng. Chúng không còn có giá trị trong hai biểu thức bằng nhau. Chúa làm điều này để đảm bảo rằng những

sinh vật mà Ngài tạo ra sẽ không so sánh mình bằng tài năng và những khả năng họ nhận được mà thông qua khả năng biết và hiểu nhau.

Bản chất sự bình đẳng của Chúa Cha với Chúa Con là một yếu tố then chốt định nghĩa cho toàn bộ vũ trụ. Nếu chúng ta hiểu sai mối quan hệ này sẽ hiểu sai bản chất thực sự của vương quốc Đức Chúa Trời. Một trong những điều tuyệt vời nhất về Con Đức Chúa Trời là Ngài biết mọi điều cần biết về Cha. Không có ai như Ngài có thể giải thích cho toàn bộ vũ trụ Đức Chúa Trời giống như thế nào. Hãy chú ý cách Chúa Giêsu mô tả sự bình đẳng của Ngài với Chúa Cha qua những thuật ngữ về quan hệ.

Giăng 10:15 cũng như Cha biết ta và ta biết Cha vậy; ta vì chiên ta phó sự sống mình.

Giăng 14:9 Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Hỡi Phi-líp, ta ở cùng các ngươi đã lâu thay, mà ngươi chưa biết ta! Ai đã thấy ta, tức là đã thấy Cha. Sao ngươi lại nói rằng: Xin chỉ Cha cho chúng tôi?

Đây không phải là một tuyên bố thần bí nào đó về một chất liệu; đó là lời tuyên bố rằng Chúa Giêsu biết mọi điều về Chúa Cha và tràn đầy đức tính và tính cách của Ngài. Không có ai trong vũ trụ biết được ý Cha bằng như Ngài biết tâm trí mọi người – duy chỉ một mình Con mà thôi. Mối quan hệ của họ đảm bảo rằng những gì chúng ta tôn thờ là mối quan hệ yêu thương giữa họ hơn là quyền năng mà họ cùng nhau sở hữu.

Tiên tri Giê-rê-mi bày tỏ vinh quang của vương quốc Đức Chúa Trời khi ông tuyên bố:

Giê-rê-mi 9:23, 24 Đức Giê-hô-va phán như vậy: “Người khôn chớ khoe sự khôn mình; người mạnh chớ khoe sự mạnh mình; người giàu chớ khoe sự giàu mình. Nhưng kẻ nào khoe, hãy khoe về trí khôn mình biết ta là Đức Giê-hô-va, là Đấng làm ra sự thương xót, chánh trực, và công bình trên đất; vì ta ưa thích những sự ấy”, Đức Giê-hô-va phán vậy.

Vì vậy, chúng ta thấy định nghĩa về sự bình đẳng tạo nên toàn bộ sắc thái của vương quốc Chúa được xây dựng dựa trên danh tính của Chúa Cha và Chúa Con và cách họ liên hệ với nhau. Việc Con chia sẻ quyền năng với Chúa Cha không phải là được xác định bởi bất cứ điều gì chính Ngài có thể mang lại về mặt quyền lực và địa vị, nhưng chỉ theo ý muốn và niềm vui của Chúa Cha.

Phi-líp 2:9 Cũng vì đó nên Đức Chúa Trời đã đem Ngài lên rất cao, và ban cho Ngài danh trên hết mọi danh,

Hê-bơ-rơ 1:6 Còn khi Ngài đưa Con đầu lòng mình vào thế gian, thì phán rằng: “Mọi thiên sứ của Đức Chúa Trời phải thờ lạy Con”.

Lu-ca 9:35 Bấy giờ, nghe có tiếng từ trong đám mây phán ra rằng: Đây là Con ta, Người được lựa chọn của ta, hãy nghe Người.

Sự bình đẳng dựa trên thẩm quyền của Chúa Cha chứ không phải thuộc tính của Con Ngài. Trong định nghĩa này, Chúa Cha và Chúa Con duy trì các bản sắc cá nhân nhưng vẫn bình đẳng.

Tác động của điều này ban đầu có vẻ không rõ ràng nhưng tác động của nó trên gia đình nhân loại thật bao la, nhất là khi chúng ta nói đến sự bình đẳng giữa người nam và người nữ và những gì định nghĩa nó.

5. Ý Chí

Bây giờ chúng ta thấy Thánh Linh của Con Đức Chúa Trời tuôn đổ trên toàn thể hoàn vũ có người cư trú và sống trong lòng và tâm trí của tất cả mọi người. Vì vũ trụ của Đức Chúa Trời thực sự có quan hệ, những sinh vật mà Ngài tạo ra phải có khả năng lựa chọn chấp nhận hay từ chối Thần Ban Sự Sống này của Chúa Con. Nếu không có quyền lựa chọn này, toàn bộ sự sáng tạo sẽ hoàn toàn tự động và máy móc. Đức Chúa Trời đã ban cho mỗi con người được tạo ra có lương tri và ban cho họ một ý chí với sức mạnh để lựa chọn. Quyền lựa chọn này bị giới hạn ở một lựa chọn: yêu mến Đức Chúa Trời và chấp nhận Ngài và Thần ban sự sống của Ngài qua Con Ngài hoặc chối bỏ sự sống của Ngài và mang lại cái chết cho chính chúng ta.

Giô-suê 24:15: Nếu chẳng thích cho các ngươi phục sự Đức Giê-hô-va, thì ngày nay hãy chọn ai mà mình muốn phục sự, hoặc các thần mà tổ phụ các ngươi đã hầu việc bên kia sông, hoặc các thần dân A-mô-rít trong xứ mà các ngươi ở; nhưng ta và nhà ta sẽ phục sự Đức Giê-hô-va.

Châm-ngôn 3:5-6: Hãy hết lòng tin cậy Đức Giê-hô-va, Chớ nương cậy nơi sự thông sáng của con; Phạm trong các việc làm của con, khả nhận biết Ngài, Thì Ngài sẽ chỉ dẫn các nẻo của con.

Khả năng lựa chọn có nghĩa là mỗi cá nhân làm chủ cuộc sống theo đặc tính của Con Thiên Chúa. Tình yêu của Con dành cho Cha trở thành tình yêu của chúng ta; sự vâng phục và tin cậy của Con trở thành sự vâng phục và tin cậy của chúng ta. Sự công chính của Ngài trở thành của chúng ta bởi sự lựa chọn vâng phục liên tục. Khả năng để vâng phục và lựa chọn ban đầu đến một cách tự do thông qua con sông, nhưng như chúng ta sẽ thấy tiếp theo, một cuộc khủng hoảng đã xảy ra với vũ trụ làm gián đoạn gia đình của Chúa và mang lại nỗi đau lớn cho tất cả.

6. Một Cuộc Khủng Hoảng Phát Triển

Với mọi việc đã sẵn sàng, Con Đức Chúa Trời được giao nhiệm vụ sáng tạo ra vũ trụ. Qua Quyền năng của Cha Ngài, Ngài đã tạo ra toàn bộ bầu trời muôn vàn tinh tú, các hành tinh và mọi sinh vật sống. Ngài đã tạo ra vô số thiên thần, người đầu tiên được gọi là Lucifer - người mang ánh sáng.

Giăng 1:1-3 Ban đầu có Ngôi Lời, Ngôi Lời ở cùng Đức Chúa Trời, và Ngôi Lời là Đức Chúa Trời. Ban đầu Ngài ở cùng Đức Chúa Trời. Muôn vật bởi Ngài làm nên, chẳng vật chi đã làm nên mà không bởi Ngài.

Ê-phê-sô 3:9 và soi sáng cho mọi người biết sự phân phát lẽ mầu nhiệm, từ đời thượng cổ đã giấu kín trong Đức Chúa Trời là Đấng dựng nên muôn vật.

Hê-bơ-rơ 1: 1, 2 Đời xưa, Đức Chúa Trời đã dùng các đấng tiên tri phán dạy tổ phụ chúng ta nhiều lần nhiều cách, rồi đến những ngày sau rốt này, Ngài phán dạy chúng ta bởi Con Ngài, là Con mà Ngài đã lập lên kế tự muôn vật, lại bởi Con mà Ngài đã dựng nên thế gian;

Lu-xi-phe biết vị trí của Con Đức Chúa Trời và rằng Ngài đã nhận được tất cả sự trọn vẹn của Đức Chúa Trời như một sự thừa hưởng. Hẳn bắt đầu không còn thấy sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời trong Con Ngài. Thông qua món quà của ý chí, hẳn bắt đầu đặt câu hỏi trên cơ sở nào Con Đức Chúa Trời nên ngang hàng với Đức Chúa Trời. Hẳn bắt đầu thèm muốn địa vị của Con, và lý luận rằng nếu Con có thể nhận được địa vị này thì tại sao hẳn không thể có được nó? Tại sao không thể có một đấng thứ ba riêng biệt có thể giống như Đức Chúa Trời? Hẳn không hiểu vai trò quan trọng của Con và Tâm thần phục tùng của Ngài mà nhờ đó đã giữ toàn bộ vũ trụ lại với nhau. Cô-lô-se 2:9,10.

Thay vì trân trọng bản sắc và tính cách của Đức Chúa Trời và Con Ngài, hẳn bắt đầu thèm muốn quyền lực và địa vị của Chúa. Một trong những lý lẽ mà hẳn đưa ra là nếu Con được tạo ra từ Chúa thì Ngài không thể bình đẳng. Hẳn tự hỏi tại sao mình lại phải tôn thờ một đấng vốn không quyền lực và nợ người khác sự tồn tại của mình. Hẳn đi đến kết luận rằng hoặc là hẳn được phép hưởng cùng địa vị như Con hoặc hẳn sẽ coi đó là sự nên nắm giữ cho chính hẳn khi Con được coi là bình đẳng với Đức Chúa Trời.

Phi-líp 2:5, 6 Hãy có đồng một tâm tình như Đấng Christ đã có, Ngài vốn có hình Đức Chúa Trời, song chẳng coi sự bình đẳng mình với Đức Chúa Trời là sự nên nắm giữ;

Ê-sai 14:12-14 Hỡi sao mai, con trai của sáng sớm kia, sao ngươi từ trời sa xuống! Hỡi kẻ giày đạp các nước kia, ngươi bị chặt xuống đất là thể nào! Ngươi vẫn bụng bảo dạ rằng: Ta sẽ lên trời, sẽ nhấc ngai ta lên trên các ngôi sao Đức Chúa Trời. Ta sẽ ngồi trên núi hội về cuối cùng phương bắc. Ta sẽ lên trên cao những đám mây, làm ra mình bằng Đấng Rất Cao.

Ê-xê-chi-ên 28:14, 15 Ngươi là một chê-ru-bin được xúc dầu đang che phủ; ta đã lập ngươi lên trên hòn núi thánh của Đức Chúa Trời; ngươi đã đi dạo giữa các hòn ngọc sáng như lửa. Đường lối ngươi trọn vẹn từ ngày ngươi được dựng nên, cho đến lúc thấy sự gian ác trong ngươi.

Lu-xi-phe tự nhủ trong lòng rằng hắn sẽ thiết lập ngai vàng của riêng mình trên các vì sao hoặc thiên sứ của Chúa. Hắn sẽ lên đến vị trí của Đấng Tối Cao. Toàn bộ sự tập trung của hắn là đạt được quyền lực và địa vị. Không có mong muốn về đặc tính của Chúa, chỉ muốn có địa vị và quyền năng của Ngài mà thôi.

Thật là bí ẩn khi Lu-xi-phe bắt đầu suy nghĩ theo cách này. Kinh Thánh không nói cho chúng ta biết, nhưng vì Chúa đã ban cho mọi sinh vật quyền lựa chọn, Lu-xi-phe đã sử dụng quyền này để xoay lòng mình khỏi sự khôn ngoan của Chúa và phục tùng Ngài cùng kế hoạch của Ngài cho vũ trụ.

Chúa đã cố gắng lý luận với Lu-xi-phe về hướng đi của hắn. Hắn đã được giải thích lý do tại sao Con Đức Chúa Trời lại giữ vị trí như vậy. Nhưng Lu-xi-phe đã từ chối lắng nghe và trở thành Satan - kẻ buộc tội. Hắn cáo buộc Đức Chúa Trời đã thiết lập một vương quốc sai lầm và hắn đã từ chối tôn thờ Con Đức Chúa Trời. Thay vào đó, hắn đã chọn xác định rằng nếu hắn không thể ngang hàng với Chúa thì hắn sẽ chỉ chấp nhận một Đức Chúa Trời vốn có quyền lực của riêng Ngài và không nhận được quyền lực đó từ bất kỳ ai khác.

Có một điểm cực kỳ quan trọng cần nêu ra ở đây. Chỉ có Chúa mới là nguồn của sự sống. Không đồng tình với Chúa và từ chối tin cậy và vâng lời Ngài ngay lập tức sẽ khiến bạn mất kết nối với sự sống. Sự sống chỉ đến khi đầu phục Chúa và sự đầu phục chỉ đến với chúng ta thông qua Thánh Linh của Con. Đây là một trong những lý do chính tại sao cả Chúa Cha và Chúa Con đều quan trọng như vậy. Khi từ chối phục tùng, Lu-xi-phe đã chống lại Thánh Linh phục tùng của Chúa Con. Bản thân hành động chống cự chính là hành động căm thù và giết người. Đây là lý do tại sao tâm trí xác thịt là kẻ thù với Chúa. Rô-ma 8:7. Khi Satan chống lại Chúa, Chúa phải ngay lập tức đưa ra quyết định - một quyết định mà Ngài đã chuẩn bị, nhưng bây giờ phải được ban hành. Khi chống lại

Chúa, Lu-xi-phe đã nói *Không* với thánh linh của Đấng Christ, hắn đang giết chết Con Đức Chúa Trời. Hắn đã nói rằng tôi muốn quyền lực của Ngài, nhưng không phải Con Ngài. Hoặc là Chúa phải để Lu-xi-phe chết ngay lập tức vì đã buông bỏ nguồn sống, hoặc Ngài có thể để Con Ngài chết theo đúng những gì Lu-xi-phe thực sự đang làm trong tâm trí hắn. Cái chết của Đấng Christ không phải là hành động công lý tư pháp của Đức Chúa Trời để trả thù; đó là sự vượt qua luật tự nhiên của vũ trụ rằng sự sống chỉ đến từ Đức Chúa Trời và Con Ngài. Lu-xi-phe sẽ không bao giờ được hưởng lợi từ cái chết này vì hắn không bao giờ chọn chấp nhận danh tính của Con Đức Chúa Trời; nhưng cái chết của Đấng Christ tài trợ cho toàn bộ chiến dịch của Satan và các thiên sứ của hắn để vũ trụ có thể nhìn thấy những gì trong tâm trí của Satan. Nếu ngay từ đầu Lu-xi-phe chết thay vì là Con lấy quyết định đó, sẽ không ai hiểu tại sao và Đức Chúa Trời có lẽ sẽ bị kinh sợ thay vì được yêu thương. Con Chúa đã bị mắc kẹt trên chuyến tàu hỏa chở hàng của sự chống lại ý muốn của Chúa. Hoặc là Chúa đã phải làm trật đường rầy con tàu hoặc để Con Ngài chết, với hy vọng rằng chúng ta sẽ biết Ngài thực sự là ai. Đây chính là ý nghĩa thực sự của cái chết trên thập tự giá - biết được danh tính thực sự của Ngài trong vương quốc của Đức Chúa Trời. Giăng 17:3

Satan bắt đầu truyền bá quan điểm của mình cho các thiên sứ khác và cuối cùng một phần ba các thiên sứ nghĩ rằng Lu-xi-phe đúng. Tại sao họ phải phục tùng Con này là người thừa hưởng mọi thứ từ Chúa Cha, điều gì đặc biệt ở Người? Họ từ chối phục tùng ý muốn của Chúa. Đáng buồn thay, một cuộc chiến ngôn từ [*polēmos*] đã nổ ra trên thiên đàng và Satan cùng những kẻ theo hắn đã bị trục xuất.

Khải-huyền 12:7-9 Bấy giờ có một cuộc chiến đấu trên trời: Mi-chen và các sứ người tranh chiến cùng con rồng, rồng cũng cùng các sứ mình tranh chiến lại; song chúng nó không thắng, và chẳng còn thấy nơi chúng nó ở trên trời nữa. Con rồng lớn đó bị quăng xuống, tức là con rắn xưa, gọi là ma qui và Sa-tan, dỗ dành cả thiên hạ; nó đã bị quăng xuống đất, các sứ nó cũng bị quăng xuống với nó.

Chúa có thể để Satan chết, nhưng toàn bộ hạt giống của suy nghĩ nguy hiểm của hắn cần được phép thể hiện. Vì Satan đã từ chối sự sống duy nhất có sẵn cho hắn thông qua Con Đức Chúa Trời, hắn có thể bị để cho diệt vong, nhưng các thiên sứ và phần còn lại của vũ trụ có thể bắt đầu nghĩ rằng Chúa thực sự

đã hủy diệt hẳn một cách bắt buộc dẫn đến lời nói dối rằng Đức Chúa Trời có bản chất bạo lực. Mọi người đã sẽ phải tự mình tìm hiểu lý do tại sao sự sống chỉ có thể có cho sự sáng tạo thông qua Con. Mọi người trong vũ trụ sẽ có cơ hội để quyết định ai đúng; Chúa hay Satan.

7. Được Tạo Nên Theo Hình Ảnh của Ngài

Satan và một phần ba các thiên sứ đã đặt câu hỏi về vị trí của Chúa Con và mối quan hệ của Ngài với Cha Ngài. Không ai ở đó để xác minh nguồn gốc của mối quan hệ giữa Cha và Con và do đó họ phải tin tưởng Cha rằng Ngài biết điều gì là tốt nhất cho mọi người.

Biết rằng sẽ đến lúc mối quan hệ của Ngài với Con Ngài sẽ bị nghi vấn, Đức Chúa Trời đã có một kế hoạch để giải thích đầy đủ hơn mối quan hệ đặc biệt mà Ngài duy trì với Con Ngài. Ngài sẽ cung cấp một ví dụ để vũ trụ quan sát tỉ mỉ hơn động lực quan trọng của quyền làm đầu và sự phục tùng trong mối quan hệ Cha-Con.

Thực ra khi Chúa Cha và Chúa Con đang lập kế hoạch cho dự án trái đất thì sự thất vọng của Lu-xi-phe thực sự tăng lên. Lu-xi-phe đã mong muốn trở thành hoàng tử của thế giới này nhưng yêu cầu của hắn đã bị từ chối. Đấng Christ sẽ là hoàng tử của thế giới này vì thế giới này sẽ được tạo ra theo hình ảnh của Chúa Cha và Con của Ngài. Lu-xi-phe trở nên ghen tị với Con Chúa Trời. Giá như Lu-xi-phe tin rằng dự án này sẽ giúp hắn hiểu rõ hơn mối quan hệ đặc biệt giữa Chúa Cha và Chúa Con và tại sao vai trò của Chúa Con lại quan trọng đối với vương quốc của Chúa. Đáng buồn thay, điều này đã không xảy ra.

Thiên Chúa và Con của Ngài đã tiến hành kế hoạch sáng tạo ra trái đất và cho vũ trụ thấy một hình ảnh rất đặc biệt về mối quan hệ của họ. Và Thiên Chúa đã phán với Con Ngài rằng “Chúng ta hãy làm nên loài người theo hình ta và tượng ta.” Sáng thế ký 1:26.

Ai có thể hiểu được một loạt sáng tạo đã xảy ra trong tuần lễ sáng tạo đó! Ngày này qua ngày khác, khi sức mạnh sáng tạo của Chúa tuôn chảy ra từ Con Ngài, trái đất đã thành hình. Đất đai, cỏ cây, hoa lá, cây cối, mặt trời và mặt trăng, các loài động vật và sau đó là bối cảnh cho đỉnh cao của sự sáng tạo – sự sáng tạo ra người nam và người nữ.

Quá trình sáng tạo có ý nghĩa rất lớn và cho biết một câu chuyện quan trọng về Đức Chúa Trời và Con của Ngài.

Sáng-thế-ký 1:27 Đức Chúa Trời dựng nên loài người như hình Ngài; Ngài dựng nên loài người giống như hình Đức Chúa Trời; Ngài dựng nên người nam cùng người nữ.

Đây là quá trình diễn ra sự việc.

Sáng 2:7 GIÊ-HÔ-VA Đức Chúa Trời bèn lấy bụi đất nắn nên hình người, hà sanh khí vào lỗ mũi; thì người trở nên một loài sanh linh.

Sáng 2:18-25 GIÊ-HÔ-VA Đức Chúa Trời phán rằng: Loài người ở một mình thì không tốt; ta sẽ làm nên một kẻ giúp đỡ giống như nó. Giê-hô-va Đức Chúa Trời lấy đất nắn nên các loài thú đồng, các loài chim trời, rồi dẫn đến trước mặt A-đam để thử xem người đặt tên chúng nó làm sao, hầu cho tên nào A-đam đặt cho mỗi vật sống, đều thành tên riêng cho nó. A-đam đặt tên các loài súc vật, các loài chim trời cùng các loài thú đồng; nhưng về phần A-đam, thì chẳng tìm được một ai giúp đỡ giống như mình hết. Giê-hô-va Đức Chúa Trời làm cho A-đam ngủ mê, bèn lấy một xương sườn, rồi lấp thịt thể vào. Giê-hô-va Đức Chúa Trời dùng xương sườn đã lấy nơi A-đam làm nên một người nữ, đưa đến cùng A-đam. A-đam nói rằng: Người này là xương bởi xương tôi, thịt bởi thịt tôi mà ra. Người này sẽ được gọi là người nữ, vì nó do nơi người nam mà có. Bởi vậy cho nên người nam sẽ lìa cha mẹ mà dính dúi cùng vợ mình, và cả hai sẽ trở nên một thịt. Và, A-đam và vợ, cả hai đều trần truồng, mà chẳng hổ thẹn.

Đức Chúa Trời, qua Con Ngài, đã tạo ra A-đam từ bụi đất, và sau đó dòng sông sự sống tuôn chảy hoặc được hà hơi vào Ông. Những phẩm chất quý giá của Con Chúa, cụ thể là cảm giác được Chúa Cha ban phước và sự tin cậy và vâng lời yêu thương của Con, đã vui vẻ đi qua ý muốn của A-đam và trở thành một phần của ông. A-đam tự nhiên mong muốn phục vụ Chúa và làm vui lòng Ngài, bởi vì ông đã nhận được những mong muốn này từ Con Chúa thông qua Thánh Linh.

1 Cô-rinh-tô 2:16 “Vi ai đã biết được tâm trí của Chúa, Để chỉ bảo Ngài? Nhưng chúng ta có tâm trí của Đấng Christ” (Kinh Thánh Việt Nam – Bản hiệu đính)

Chúa đặt A-đam vào hoàn cảnh mà ông sẽ bắt đầu biết được rằng ông thiếu một điều gì đó. Tại sao Chúa lại tạo ra A-đam chỉ để dẫn dắt ông qua một quá trình mà ông thiếu một điều gì đó? Điều này dạy cho chúng ta điều gì đó thú vị về Chúa và vương quốc của Ngài: Một số điều chỉ có thể học được thông qua kinh nghiệm, và đối với A-đam, nhận ra rằng có điều gì đó thiếu đã làm ông càng mong muốn điều đó và càng có cảm giác trân trọng hơn khi Chúa ban cho.

A-đam thiếu một người bạn đồng hành có thể hiểu được tâm trí và suy nghĩ của ông; một người có thể trân trọng những niềm vui và hiểu được trải nghiệm của ông. Khi A-đam đặt tên cho các loài động vật, ông bắt đầu nhận ra rằng không có ai giống ông, không có ai hiểu được ông. Trải nghiệm này đã in sâu vào A-đam lòng mong muốn về điều mà nó là cốt lõi của vương quốc Chúa: mối quan hệ thân mật. Điều đó có ý nghĩa là cách duy nhất để hiểu được điều đó là trải nghiệm nó. Chúa có thể đã nói với A-đam về tầm quan trọng của mối quan hệ và giải thích nó tốt như thế nào, nhưng khi giao cho A-đam bài tập đặt tên cho các loài động vật, điều đó nhanh chóng trở nên rõ ràng không chỉ với tâm trí của A-đam mà còn với trái tim ông, điều gì là quan trọng.

Tại sao Chúa lại khiến Adam ngủ mê, mở thịt ông ra, lấy một xương sườn sống và tạo thành một người nữ? Có phải đây là cách rất phức tạp để thực hiện mọi việc không? Quá trình này cho một sự hiểu biết rất có ích. Quá trình E-va ra từ A-đam, được tạo nên từ chính bản chất của ông và ra khỏi cạnh sườn gần trái tim ông, nói trực tiếp đến câu chuyện về Chúa Cha và sự ra đời của Con Ngài. Tại sao Chúa không lấy một phần não của A-đam, tại sao lại là một xương sườn cạnh trái tim? Kinh thánh không cho chúng ta biết lý do tại sao, nhưng nó nói với tôi về sự giải quyết nỗi đau trong lòng A-đam do thiếu một người bạn đồng hành hiểu ông và có thể phục sự ông như người nuôi dưỡng biết vâng phục của ông cho hạt giống mà ông mang trong mình.

Giăng 1:18 Chẳng hề ai thấy Đức Chúa Trời; chỉ Con một ở trong lòng Cha, là Đấng đã giải bày Cha cho chúng ta biết.

Giăng 8:42 vì ta bởi Đức Chúa Trời mà ra và từ Ngài mà đến; bởi chưng ta chẳng phải đã đến tự mình đâu, nhưng ấy chính Ngài đã sai ta đến.

Châm-ngôn 8: 23-25 Ta đã được lập từ trước vô cùng Từ khi nguyên thủy, trước khi dựng nên trái đất. Lúc chưa có vực sâu, chưa có nguồn chảy nước nhiều, Thì ta đã sinh ra rồi. Trước khi núi non chưa lập nên, Và các gò nông chưa có;

Rô-ma 1:19, 20 Vì điều chi có thể biết được về Đức Chúa Trời thì đã trình bày ra cho họ, Đức Chúa Trời đã tỏ điều đó cho họ rồi, bởi những sự trọn lành của Ngài mắt không thấy được, tức là quyền phép đời đời và bản tánh Ngài, thì từ buổi sáng thế vẫn sờ sờ như mắt xem thấy, khi người ta xem xét công việc của Ngài. Cho nên họ không thể chữa mình được,

Trong những câu Kinh Thánh chúng ta vừa liệt kê, chúng ta thấy bằng chứng rõ ràng về Con Đức Chúa Trời xuất hiện từ lòng Ngài. Từ “mà ra” và “đến” có nghĩa là “ra khỏi” và Châm ngôn 8:25 nói trực tiếp đến việc sinh ra. Sứ đồ Phao-lô bình luận về điều này nói rằng sự sáng tạo cho chúng ta một hình ảnh trực tiếp về Đức Chúa Trời để chúng ta không có lý do gì để bào chữa.

Ai có thể tưởng tượng được A-đam đã nghĩ gì khi lần đầu tiên nhìn thấy E-va, khi mắt họ chạm nhau và nhận ra rằng đây là một người thực sự có thể hiểu và trân trọng ông. Một người có bản chất giống ông và một người có thể mang hạt giống của ông, nuôi dưỡng nó và là người phục tùng quan trọng mà ông cần để cho con cháu mình thấy tầm quan trọng của việc luôn phục tùng và vâng lời. Cũng như Chúa cần Con Ngài để cung cấp những thuộc tính vâng phục này, Chúa đã thiết lập vương quốc trần gian để một người chồng không thể xây dựng vương quốc mà không có vợ của mình. Con cái của người sẽ không biết cách vâng phục nếu không có một tấm gương sống động trong hình dáng một người mẹ.

Có một sự thánh thiện sâu sắc tồn tại giữa một người chồng và một người vợ. Mỗi quan hệ này khi được thiết lập đúng đắn sẽ nói trực tiếp đến mối quan hệ Cha và Con và là lời nhắc nhở liên tục cho vũ trụ về sự sai trái của những lời buộc tội của Satan đối với Con của Chúa.

I Cô-rinh-tô 11:10 Bởi đó, vì có các thiên sứ, đờn bà phải có dấu hiệu trên đầu chỉ về quyền phép mình nương cậy.

Chúa đã thiết lập mối quan hệ vợ chồng để hướng dẫn các thiên thần về mối quan hệ Cha và Con. Thật là một đặc ân tuyệt vời khi được tạo ra cho mục đích này.

Biết được sự thật này, chúng ta có thể thấy rằng bí quyết của hôn nhân chính là để chính chúng ta được Thánh Linh của Chúa kéo vào hình ảnh của mối quan hệ Cha và Con; người chồng đóng vai trò là nguồn phước lành và người vợ đóng vai trò là minh chứng sống động của lòng tin yêu và sự vâng phục.

A-đam và E-va được ban cho một sự kêu gọi cao cả và hạnh phúc. Giá như họ ở lại trong hình ảnh của Cha và Con thì đã tránh khỏi biết bao đau khổ.

8. Cha của Sự Nói Dối

Chúng ta nhớ là Satan đã quyết định rằng nếu Chúa không cho phép hắn có được quyền năng và đặc quyền của Con Chúa thì hắn sẽ kết luận rằng hắn chỉ tôn thờ một Chúa có quyền năng vốn có mà không được thừa hưởng. Sau khi Chúa từ chối chấp nhận "cuộc cải cách" của Satan, Satan đã bị đặt vào vị trí phải thừa nhận rằng hắn vẫn còn nợ sự sống đối với Cha, ngay cả khi hắn không thừa nhận vị trí trọng yếu của Con.

Không có cách nào để Satan thiết lập một vương quốc dựa trên nguyên tắc của riêng hắn nếu hắn phải liên tục thừa nhận rằng mọi quyền năng đều đến từ Chúa. Vì vậy, hắn đã đưa ra LỜI NÓI DỐI LỚN – Mọi người đều có sự sống trong chính họ. Có nhiều lựa chọn để tin theo cách này. Bạn có thể tin rằng đơn giản là bạn bất tử và sự bất tử là một thuộc tính tự nhiên của mọi sinh vật. Bạn có thể tin rằng sự sống chỉ tồn tại như một lực và mọi người đều kết nối với nó và có thể sử dụng nó để làm những gì họ muốn. Hoặc bạn có thể tin vào một Chúa đã ban cho bạn món quà của sự bất tử để sử dụng theo khả năng tốt nhất của bạn. Bạn chọn lựa chọn nào cũng không quan trọng, miễn là bạn tin rằng bạn có nguồn sống của riêng mình. Đây là lời nói dối lớn nhất trong vũ trụ. Như Chúa Jesus đã nói

Giăng 8:44 Các người bởi cha mình, là ma quỷ, mà sanh ra; và các người muốn làm nên sự ưa muốn của cha mình. Vừa lúc ban đầu nó đã là kẻ giết người, chẳng bền giữ được lẽ thật, vì không có lẽ thật trong nó đâu. Khi nó nói dối, thì nói theo tánh riêng mình, vì nó vốn là kẻ nói dối và là cha sự nói dối.

Chúa có thể chấm dứt lời nói dối ngay lập tức bằng cách cho phép những kẻ từ chối Con Ngài chết, nhưng Con vẫn tiếp tục ban cho họ sự sống mặc dù điều đó đau đớn tột cùng cho Ngài. Để vũ trụ thấy được tác động của lời nói dối, Con phải cưu mang các thiên sứ sa ngã và cung cấp cho chúng sự sống ngay cả khi chúng muốn giết và hủy diệt Ngài. Khi Satan và các thiên sứ của hắn từ chối Chúa Jesus, chúng không còn nhận được tâm thần tin cậy và vâng phục mà chỉ đến từ Ngài. Chính chúng đã đóng đinh Con Chúa trong tình cách và tâm thần Ngài nhưng Chúa vẫn tiếp tục ban cho chúng sức mạnh của sự sống để Satan có thời gian chứng minh triết lý của mình. Chúa đã làm điều này để cho vũ trụ quyết định ai biết cách tốt nhất. Như chúng ta đã đề cập trước đó, phải trả giá khi cho phép Satan chống lại Chúa – phải trả giá bằng Sự sống của kẻ bị từ chối

và đó là Con Đức Chúa Trời. Satan là kẻ giết người ngay từ ban đầu; hắn đã gây ra cái chết của Đấng Christ khi chống cự lại Chúa. Cái chết này đã xảy ra trong tâm trí của Satan, và điều này cần phải được bày tỏ ra cho vũ trụ để mọi người thấy được những gì đang diễn ra. Không phải là mong muốn của Chúa để cho sự bày tỏ này xảy ra trên trái đất, nhưng thật đáng buồn đây là nơi nó sẽ xảy ra.

9. Loài Người Bị Dụ Dỗ

Trong chương trước, chúng ta đã xem xét thành phần quan trọng của ý chí. Món quà của ý chí được ban cho người nam và người nữ cho phép họ lựa chọn vâng phục Chúa. Nếu không có khả năng lựa chọn để đầu phục thì không có phước hạnh thực sự hoặc cảm giác làm hài lòng Chúa Cha. Chính cảm giác làm hài lòng Chúa Cha mang lại phước hạnh. Hãy chú ý đến những gì Chúa Jêsus nói:

Giăng 8:29 Đáng đã sai ta đến vẫn ở cùng ta, chẳng để ta ở một mình, vì ta hằng làm sự đẹp lòng Ngài.

Chúa Jêsus luôn cảm nhận được sự phước hạnh qua việc liên tục đầu phục ý muốn của Ngài trước ý muốn của Chúa Cha. Món quà của ý chí tạo ra nhiều ơn phước khác ngoài điều này, nhưng điều đó nằm ngoài phạm vi nghiên cứu này. Khi Chúa tạo ra A-đam và Ê-va, Ngài phải ban một phương tiện để họ thực hiện ý muốn của mình. Ngài phải ban họ một sự lựa chọn. Nếu không có khả năng lựa chọn không làm đẹp lòng Chúa, thì không có khả năng nhận được sự phước hạnh làm đẹp lòng Ngài.

Đức Chúa Trời tạo ra khả năng biết làm đẹp lòng Ngài thông qua việc cho phép lựa chọn chối bỏ Ngài bằng cách ăn trái Cây Biết Điều Thiện và Điều Ác.

Sáng-thế-ký 2:16-17 Rồi, Giê-hô-va Đức Chúa Trời phán dạy rằng: Ngươi được tự do ăn hoa quả các thứ cây trong vườn; nhưng về cây biết điều thiện và điều ác thì chớ hề ăn đến; vì một mai ngươi ăn chắc sẽ chết.

Khi chọn mỗi ngày không ăn trái cây đặc biệt này, A-đam và Ê-va đã nhận được chúc phước lành đặc biệt cho sự vâng phục; một cảm nhận rằng Chúa hài lòng về họ. Nếu không có cây này, họ sẽ không nhận được sự phước hạnh này.

Mặc dù Satan đã bị đuổi khỏi thiên đàng, hắn vẫn được phép tiếp cận thế giới của chúng ta thông qua một nơi mà lựa chọn làm buồn lòng Chúa có thể được kích hoạt. Đây là lý do tại sao chúng ta thấy Satan mang hình dạng của một con rắn, đứng trên Cây Biết Điều Thiện và Điều Ác. Chúng ta biết rằng con rắn này chính là Satan được nói đến trong sách Khải Huyền.

Khải-Huyền 12:9 Con rồng lớn đó bị quăng xuống, tức là con rắn xưa, gọi là ma quỷ và Sa-tan, dỗ dành cả thiên hạ; nó đã bị quăng xuống đất, các sứ nó cũng bị quăng xuống với nó.

Từ những gì chúng ta đã học về cách tiếp cận cuộc sống của Satan, khi tìm cách thu phục A-đam và E-va vào vương quốc của hắn, hắn sẽ trình bày cho họ một quan điểm về cách chúng ta nhận được sự sống mà không cần phải phụ thuộc vào Chúa. Hãy lưu ý những gì Satan nói:

Sáng-thế-ký 3:1-5 Và, trong các loài thú đồng mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã làm nên, có con rắn là giống qui quyết hơn hết. Rắn nói cùng người nữ rằng: Mà chi! Đức Chúa Trời há có phán dặn các ngươi không được phép ăn trái các cây trong vườn sao? Người nữ đáp rằng: Chúng ta được ăn trái các cây trong vườn, song về phần trái của cây mọc giữa vườn, Đức Chúa Trời có phán rằng: Hai ngươi chẳng nên ăn đến và cũng chẳng nên đá-động đến, e khi hai ngươi phải chết chẳng. Rắn bèn nói với người nữ rằng: Hai ngươi chẳng chết đâu; nhưng Đức Chúa Trời biết rằng hễ ngày nào hai ngươi ăn trái cây đó, mắt mình mở ra, sẽ như Đức Chúa Trời, biết điều thiện và điều ác.

Satan gợi ý rằng việc làm buồn lòng Chúa bằng cách từ chối những gì Ngài truyền lệnh sẽ không mang lại sự nguyên rửa mà là một phước lành; mắt họ sẽ được mở ra để có kiến thức và sự khôn ngoan lớn lao và chính họ sẽ trở thành các vị thần. Hắn tuyên bố rằng họ sẽ không chết, điều đó có nghĩa là hắn đang dạy họ rằng họ có thể tiếp tục sống mà không cần phụ thuộc hoặc tin cậy Chúa. Họ có thể tin cậy vào chính mình và sự phán đoán của riêng họ.

Thật đáng buồn khi E-va nghe theo lời khuyên của con rắn, rồi đến gặp A-đam và thuyết phục ông không tin Chúa và tin vào lời nói dối lớn của con rắn. Một khi họ ăn trái cây này và tin vào lời nói dối này, toàn bộ nhận thức của họ về Chúa, bản thân họ và cách vũ trụ vận hành đã hoàn toàn thay đổi.

Bằng cách chấp nhận lời nói dối, A-đam và E-va đã rời xa niềm tin rằng mọi thứ đều xuất phát từ Chúa Cha. Họ đã bác bỏ ý tưởng rằng hạnh phúc của họ phụ thuộc vào việc tin cậy và vâng phục Ngài. Bằng cách bác bỏ mạng lệnh của Chúa, họ đã thực sự giết chết những phẩm chất đẹp nhất của Con Đức Chúa Trời -- tin cậy vâng lời và phục tùng. Chúa phải cho A-đam và E-va thấy rằng việc ngừng phục tùng Chúa thực chất là một cuộc tấn công trực tiếp vào Con Ngài và mọi thứ mà Ngài bảo vệ. A-đam và E-va đã giết chết Con Đức Chúa Trời trong tâm trí họ bằng cách chống lại tinh thần vâng phục, đó là Tinh thần của Con Đức Chúa Trời. Đây là một điểm rất quan trọng cần hiểu. Hành động chống lại Chúa

CHÍNH LÀ hành động giết chết Tâm thần của Con Ngài, bản chất của sự vâng phục. Đây là lý do tại sao Chúa Jêsus gọi Lu-xi-phe là kẻ giết người ngay từ đầu.

Giăng 8:44 Các người bởi cha mình, là ma qui, mà sanh ra; và các người muốn làm nên sự ưa muốn của cha mình. Vừa lúc ban đầu nó đã là kẻ giết người, chẳng bền giữ được lẽ thật, vì không có lẽ thật trong nó đâu. Khi nó nói dối, thì nói theo tánh riêng mình, vì nó vốn là kẻ nói dối và là cha sự nói dối.

Tất cả các thiên sứ đã chối bỏ Con Đức Chúa Trời và quay sang căm ghét Người đã giết Người trong tâm trí của họ. Kinh thánh rõ ràng liên kết sự căm ghét với giết người.

I Giăng 3:15 Ai ghét anh em mình, là kẻ giết người; anh em biết rằng chẳng một kẻ nào giết người có sự sống đời đời ở trong mình.

Sự hy sinh của Con Trời đã được thấy trước trước khi trái đất này được tạo ra. Cách duy nhất để vũ trụ hiểu được những gì trong tâm trí của các thiên sứ phản loạn là để nó được bày ra. Hãy lưu ý:

2 Phi-e-rơ 1:19, 20 Nhân đó, chúng tôi càng tin lời các đấng tiên tri chắc chắn hơn, anh em nên chú ý lời đó, như cái đèn soi sáng trong nơi tối tăm, cho đến chừng nào ban ngày lộ ra, và sao mai mọc trong lòng anh em. Trước hết, phải biết rõ rằng chẳng có lời tiên tri nào trong Kinh Thánh lấy ý riêng giải nghĩa được.

Đức Chúa Trời không bị bất ngờ bởi sự phản loạn của Satan, Ngài đã chuẩn bị cho điều đó; Đức Chúa Cha và Đức Chúa Con cùng nhau lập kế hoạch cho con đường cứu rỗi, nhưng sự phản loạn của Satan đã khiến chắc chắn rằng kế hoạch cần phải được thực hiện. Khi hắn kêu lên "Ta sẽ lên trời và giống như Đấng Tối Cao" thì không có chỗ cho Con Đức Chúa Trời trong kế hoạch này; Ngài sẽ bị phế truất và bị hủy diệt.

Satan đã truyền mầm mống phản loạn của mình cho loài người và Con bây giờ sẽ phải chịu chết vì họ. Đấng Christ sẽ biểu tỏ trong thế giới vật chất rằng nhân loại đã giết chết Người Con vâng phục của Đức Chúa Trời trong tâm trí họ. Điều đó cần phải được phơi bày để mọi người đều thấy. Bằng cách đặt Đấng Christ trên Thập tự giá, chúng ta thấy công việc của con rắn bị phơi bày. Đây là một phần lý do tại sao Môi-se được lệnh treo một con rắn lên một cây sào; hành

động đóng đinh là sự phơi bày âm mưu giết người của Satan. Hẳn không còn có thể che giấu ý định thực sự của mình đối với Đấng Christ nữa.

Và vì vậy, khi A-đam và E-va phạm tội và từ chối Tâm thần vâng phục của Đấng Christ, họ đã phạm tội giết người cùng với Satan. Christ đã bị giết trong tâm trí của A-đam và E-va.

Khải-huyền 13:8 Hết thấy những dân sự trên đất đều thờ lạy nó, là những kẻ không có tên ghi trong sách sự sống của Chiên Con đã bị giết từ buổi sáng thế.

Hê-bơ-rơ 6:6 nếu lại vấp ngã, thì không thể khiến họ lại ăn năn nữa, vì họ đóng đinh Con Đức Chúa Trời trên thập tự giá cho mình một lần nữa, làm cho Ngài si nhục tỏ tường.

Hành động giết Con Đức Chúa Trời này được ban cho A-đam và Ê-va theo biểu tượng bằng hành động sau đây.

Sáng-thế-ký 3:21 Giê-hô-va Đức Chúa Trời lấy da thú kết thành áo dài cho vợ chồng A-đam, và mặc lấy cho.

Những chiếc áo khoác bằng da phải đến từ động vật. Những con vật này phải bị hy sinh để làm quần áo cho A-đam và Ê-va. A-đam và Ê-va không cần quần áo cho đến khi họ phạm tội. Họ được mặc lấy vinh quang của Chúa, nhưng khi họ từ chối Ngài, họ đã mất đi vinh quang đó. Việc giết con chiên là biểu tượng của lời hứa của Chúa sẽ sai Con Ngài đến để thực sự cho họ thấy những gì họ đã làm trong tâm trí họ. Để giúp họ thấy rằng việc chống lại Chúa là một điều khủng khiếp như thế nào; một lời rửa sả kinh khiếp sẽ đến khi chúng ta từ chối vâng phục. Nó cắt đứt Con Chúa - bản chất của sự phục tùng.

Sáng-thế-ký 3:15 Ta sẽ làm cho mày cùng người nữ, đồng dôi mày cùng đồng dôi người nữ nghịch thù nhau. Người sẽ giày đạp đầu mày, còn mày sẽ cắn gót chân người.

Giăng 1:29 Qua ngày sau, Giăng thấy Đức Chúa Jêsus đến cùng mình, thì nói rằng: Kìa, Chiên con của Đức Chúa Trời, là Đấng cất tội lỗi thế gian đi.

Thật là một điều tuyệt vời mà Con Trời đã hạ mình xuống để làm. Ngài sẽ cho vũ trụ thấy sự không vâng phục gây ra hậu quả như thế nào; nó giết chết Tâm thần của người quý báu nhất mà Đức Chúa Cha yêu thương - Con Ngài. Con Đức Chúa Trời đã đáp lại bi kịch của sự không tuân theo bằng sự tỏ ra sự vâng

phục đáng kinh ngạc; một sự bày tỏ mạnh mẽ đến nỗi vũ trụ sẽ không bao giờ còn như cũ nữa. Nó cũng sẽ cho vũ trụ thấy Con Trời quý giá như thế nào và rằng chúng ta trân trọng và tán dương Ngài bằng cách trân trọng và tán dương Tâm thần vâng phục của Ngài đối với Đức Chúa Cha và các mệnh lệnh của Ngài.

10. Tóm Tắt

Chúng ta đã cẩn thận lần theo Kinh thánh những gì Chúa khải thị về chính Ngài vào lúc ban đầu. Chúng ta đã học được rằng:

1. Chỉ có một Đức Chúa Trời chân thật được gọi là Cha. Giăng 17:3; 1 Cô-rinh-tô 8:6; 1 Ti-mô-thê 1:17
2. Ngài là nguồn của mọi sự sống và phước hạnh. Gia-cơ 1:17
3. Ngài đã lập nên một Con theo Hình ảnh của chính Ngài và ban cho Con mọi quyền năng và làm cho Con ngang hàng với chính Ngài. Hê-bơ-rơ 1:1-5; Châm ngôn 8:12-30; Phi-líp 2:6; Giăng 5:26; 8:42; Cô-lô-se 2:9
4. Con Đức Chúa Trời là chìa khóa của vương quốc Đức Chúa Trời. Ngài sở hữu những thành phần thiết yếu của sự tin cậy vâng lời, phục tùng và phước lành. Ma-thi-ơ 3:17; Thi thiên 40:8; Giăng 8:29
5. Thánh Linh của Con tuôn tràn ra vũ trụ và sống trong tâm hồn của tất cả những ai chọn vâng phục các điều răn của Cha. Khải huyền 22:1,2; Giăng 7:37,38; Rô-ma 8:9,10
6. Lu-xi-phe, thiên sứ đầu tiên được tạo ra, đã từ chối Danh tính của Con Đức Chúa Trời và từ chối phục tùng mệnh lệnh của Đức Chúa Trời là thờ phượng Ngài. Giăng 5:22; Phi-líp 2:6; Khải Huyền 12:7-9; Hê-bơ-rơ 1:6
7. Lu-xi-phe trở thành Satan và kéo theo một phần ba thiên sứ theo mình vào niềm tin mới rằng không cần phải phục tùng Đức Chúa Trời vì chúng ta có sự sống riêng bên trong mình. Khải Huyền 12:4, Sáng Thế Ký 3:4,5
8. Hành động chống lại mệnh lệnh của Đức Chúa Trời tương đương với việc giết chết Con Ngài - bản chất của sự phục tùng, tin cậy và vâng lời. Giăng 8:44; Khải Huyền 13:8; 1 Giăng 3:15
9. Con đã vâng phục theo kế hoạch của Cha Ngài hầu cho vũ trụ thấy việc chống đối Ngài thực sự gây ra điều gì cho Con Ngài, bằng cách sai Ngài đến để chết cho chúng ta. Sáng Thế Ký 3:15; Hê-bơ-rơ 6:6

Bây giờ chúng ta đã đưa ra một bức tranh rõ ràng của Kinh Thánh về Đức Chúa Trời, Con Ngài và Thánh Linh của Ngài, và cách thức hoạt động. Chúng ta cũng đã được giới thiệu về lời nói dối của Satan về nguồn gốc sự sống và tinh thần chống đối của hắn. Bây giờ chúng ta hãy theo dõi các bước đầu tiên của hai hệ thống đã phát triển trên trái đất.

11. Hai Con Đường

Trong những chương trước, chúng ta đã khảo sát sự khác biệt mấu chốt giữa ý tưởng của Đức Chúa Trời và Satan.

- Vương quốc Đức Chúa Trời được thiết lập để làm nổi bật tính thiêng liêng của các mối quan hệ; Vương quốc của Satan tập trung vào việc giành lấy và sở hữu quyền lực.
- Vương quốc Đức Chúa Trời hoạt động thông qua sự chúc phước lành bởi sự vâng phục, tin cậy và vâng lời; Vương quốc của Satan hoạt động thông qua "phước lành" bằng sự kháng cự và độc lập khỏi thẩm quyền của Chúa.
- Vương quốc Đức Chúa Trời định nghĩa sự bình đẳng bằng khả năng hiểu biết người khác; Vương quốc của Satan định nghĩa sự bình đẳng bằng khả năng, vị trí và thành tích thông qua quyền lực vốn có.
- Vương quốc Đức Chúa Trời được cai trị thông qua cấu trúc gia đình và các thành viên của vương quốc được thúc đẩy bởi tình yêu; Vương quốc của Satan được cai trị thông qua nhiều hình thức cấu trúc dựa trên quyền lực và các thành viên của vương quốc bị thúc đẩy bởi sự chuyên chế.
- Vương quốc Đức Chúa Trời định nghĩa giá trị bằng tính cách và mối quan hệ; Vương quốc của Satan định nghĩa giá trị bằng quyền lực.

Những khác biệt này có thể tổng hợp lại trong đoạn Kinh Thánh sau đây:

Giê-rê-mi 9:23, 24 CHÚA phán thế này, “Người khôn chớ tự hào về sự khôn ngoan của mình; người mạnh chớ tự hào về sức mạnh của mình; người giàu chớ tự hào về sự giàu có của mình; ²⁴nhưng ai muốn tự hào, người ấy hãy tự hào về điều này: rằng người ấy hiểu và biết Ta, CHÚA, Đấng thể hiện đức nhân từ, công lý, và công chính trên đất, vì Ta ưa thích những điều ấy,” CHÚA phán. (Bản Hiệu Đính 2011)

Khi chúng ta khảo sát lịch sử, chúng ta sẽ thấy rằng quan điểm của con người về Đức Chúa Trời được chia thành theo những đường hướng này. Đôi khi có thể khó để phân biệt đâu là nguyên tắc vận hành chính vì vương quốc của Satan sử dụng các mối quan hệ cho mục đích đạt được quyền lực và do đó ngôn ngữ có thể nghe có vẻ rất có tính cách quan hệ, nhưng trọng tâm vẫn dựa trên quyền lực.

Như Satan đã gợi ý với Ê-va, việc chấp nhận niềm tin rằng chúng ta có sự sống trong chính mình dẫn chúng ta đến việc tự nhiên coi mình là thần thánh. Với nhận thức này, nhiều khái niệm của con người về Đức Chúa Trời thực chất là sự phóng chiếu các thuộc tính và khả năng của con người. Điều này được thấy rất rõ trong thần thoại Hy Lạp và những mô tả về Zeus - Vua của các vị thần; Aphrodite - thần tình yêu và sắc đẹp; Apollo - thần âm nhạc, y học, sức khỏe; Ares - thần chiến tranh. Những vị thần này chỉ đơn thuần là sự thần thánh hóa các phẩm chất của con người và về cơ bản là sự tự tôn thờ và tự thần thánh hóa, được Satan hứa với Ê-va trong vườn địa đàng.

Tôi muốn bắt đầu lịch sử của chúng ta bằng cách đối chiếu hai nhân vật trong Kinh thánh, là những người cung cấp những ví dụ rõ ràng về hai hệ thống: A-bra-ham và Nim-rốt.

12. Các Nền Tảng Của Ba-by-lôn

Trước khi chúng ta trực tiếp đề cập đến câu chuyện về A-bra-ham và Nim-rốt, chúng ta sẽ xem lại sơ lược lịch sử dẫn đến thời điểm đó.

Trái đầu tiên của việc chấp nhận lời dối trá của Satan là sự sợ hãi. Hãy xem:

Sáng-thế-ký 3:9,10 Giê-hô-va Đức Chúa Trời kêu A-đam mà phán hỏi rằng: Ngươi ở đâu? A-đam thưa rằng: Tôi có nghe tiếng Chúa trong vườn, bèn sợ, bởi vì tôi lỏa lồ, nên đi ẩn mình.

Vì A-đam đã chấp nhận lời nói dối, ông tin rằng mình có sự sống trong chính mình. Vấn đề là bây giờ ông nhận ra rằng Chúa là nguồn sống lớn hơn và mạnh mẽ hơn ông. Điều này tạo ra nỗi sợ hãi. Khi A-đam không có niềm tin vào sự sống trong chính mình và vui vẻ tin rằng Chúa là một Người Cha yêu thương đã ban cho ông mọi thứ - thì không bao giờ có thể nuôi dưỡng nỗi sợ hãi như vậy. Trái đầu tiên của lời nói dối là SỢ.

Điều tiếp theo mà lời nói dối tạo ra là lòng kiêu hãnh. Khi A-đam được hỏi về những gì ông đã làm, ông không thể thừa nhận rằng mình đã sai. Lòng kiêu hãnh của ông không cho phép ông làm điều đó.

Sáng-thế-ký 3:11, 12 Đức Chúa Trời phán hỏi: Ai đã chỉ cho ngươi biết rằng mình lỏa lồ? Ngươi có ăn trái cây ta đã dặn không nên ăn đó chăng? Thưa rằng: Người nữ mà Chúa đã để gần bên tôi cho tôi trái cây đó và tôi đã ăn rồi.

A-đam đổ lỗi cho vợ mình. Ông lẽ ra nên nhớ rằng trong hệ thống của Chúa ông là người đứng đầu gia đình mình; mọi trách nhiệm cuối cùng đều thuộc về Ông đối với những gì xảy ra trong gia đình ông. Việc đổ lỗi cho vợ mình đã phản bội lời nói dối rằng ông tin rằng vợ mình có sức mạnh bên trong để ảnh hưởng đến hành vi của ông, và do đó ông có thể đổ lỗi cho bà và không chịu trách nhiệm. Đúng là Ê-va đã cám dỗ A-đam, nhưng ông đã tự đưa ra lựa chọn của mình và do đó phải chịu trách nhiệm. Nhưng ông không chấp nhận điều đó. Đây là trái thứ hai của lời nói dối - KIÊU HẪNH.

Hai loại trái cây này đã hình thành nên hạt giống cho sự tchối dậy của Ba-by-lôn.

Nhiều trái ác sắp đến. A-đam và Ê-va đã thú nhận lỗi lầm của mình, nhưng hạt giống phản loạn vẫn ở lại với họ và truyền sang các con trai của họ là Ca-in và

A-bên. A-bên trân trọng tinh thần vâng phục của Đấng Christ và khiêm nhường làm theo kế hoạch Đức Chúa Trời đã vạch ra để phục hồi loài người để hoàn toàn đón nhận Con Ngài một lần nữa. Ca-in thừa nhận Chúa nhưng từ chối làm theo kế hoạch của Chúa. Đây là trái thứ ba - SỰ CHỐNG ĐỐI. Ông đã thay đổi phương pháp thờ phượng của mình để phù hợp với mình và bỏ qua sự hy sinh của chiên con. A-bên cầu xin anh trai mình làm như họ đã được chỉ, nhưng Ca-in từ chối lắng nghe. Ca-in tiếp tục chống đối và Satan dần dần đã đưa dẫn ông đến việc giết chết em trai mình một cách dữ dội trong cơn giận dữ. Đây là nhiều trái hơn: GIẬN DỮ, THÙ GHÉT VÀ GIẾT NGƯỜI. Việc giết A-bên là một biểu lộ của tâm trí Satan đối với Đấng Christ. A-bên hiền lành, dễ bảo đã bị người anh trai bị quỷ ám của mình giết chết như là bằng chứng đầu tiên cho những cảm xúc dữ dội đối với Đấng Christ ẩn sâu trong trái tim của Sa-tan.

Như chúng ta đã đề cập trước đó, tinh thần phản kháng lấy đi khỏi chúng ta cảm nhận về sự chúc phước và sự chấp thuận của Chúa. Nếu không có sự chúc phước của Chúa, chúng ta cảm thấy bất an và vô giá trị. Ca-in đã chống lại lời kêu gọi của cha mẹ mình, chống lại lời kêu gọi của em trai mình và chống lại lời kêu gọi của Chúa. Sự phản kháng của Ca-in càng nhiều thì sự bất an và vô giá trị càng lớn. Khi Chúa tuyên bố lời rửa sả đối với Ca-in, đây không phải là điều Chúa áp đặt lên ông, mà đúng hơn là kết quả tự nhiên của sự phản kháng; sợ hãi, bất an và vô giá trị. Sự rửa sả là hậu quả tự nhiên của chính hành động của Ca-in – Chúa chỉ nói rõ điều đó.

Sáng-thế-ký 4:11, 12 Bây giờ, người sẽ bị đất rửa sả, là đất đã há miệng chịu hút máu của em người bởi chính tay người làm đổ ra. Khi người trồng tía, đất chẳng sanh hoa lợi cho người nữa; người sẽ lưu lạc và trốn tránh, trên mặt đất.

Các thuật ngữ “trốn tránh” và “lưu lạc” mang lại cảm giác lang thang, dao động và bất ổn. Đây là những kết quả tiếp theo: **BẤT AN, BẤT ỔN VÀ VÔ GIÁ TRỊ.**

Sau khi A-đam và E-va mất A-bên, Chúa đã ban cho họ một người con trai khác – Sết. Ông thể hiện nhiều hơn nữa tinh thần khiêm nhường giống như A-đam và A-bên. Vì vậy, hai chi tộc đã xuất hiện từ gia đình của A-đam; chi tộc của Sết, tràn đầy cảm nhận về sự chúc phước lành của Chúa Cha bằng cách tuân theo các mạng lệnh của Ngài, được gọi là con trai của Đức Chúa Trời và chi tộc của

Ca-in, tràn đầy trái của sự nổi loạn và vô giá trị, được gọi là con trai và con gái của loài người.

Satan biết rằng vì Chúa đã xây dựng các mối quan hệ giữa con người trong các gia đình, nên con cái sinh ra trên đời hoàn toàn phụ thuộc vào cha mẹ. Tình huống này sẽ giúp con cái học được cách phụ thuộc vào Chúa. Người chủ chốt trong gia đình để dạy con cái đặc điểm quý giá của sự vâng phục là người mẹ. Satan đã cám dỗ các con trai của Chúa tìm kiếm con gái của loài người để kết hôn. Các con gái của Ca-in được lấp đầy bởi tinh thần của cha mình: sợ hãi, kiêu ngạo, nổi loạn, tức giận và hận thù. Tất cả những trái xấu xa này đều ẩn chứa trong trái tim của những người phụ nữ đã học cách làm cho vẻ ngoài của mình trở nên đẹp đẽ. Các con trai của Chúa đã không nhận ra tính cách của họ và kết hôn với những người phụ nữ này. Những sự kết hợp này đã dẫn đến những bạo chúa độc ác nhất. Kinh thánh gọi họ là những người khổng lồ; có ý nghĩa giống với cái tôi khổng lồ và tập trung vào việc giành lấy quyền lực.

Sáng-thế-ký 6:1-5 Và, khi loài người khởi thêm nhiều trên mặt đất, và khi loài người đã sanh được con gái rồi, các con trai của Đức Chúa Trời thấy con gái loài người tốt đẹp, bèn cưới người nào vừa lòng mình mà làm vợ. Đức Giê-hô-va phán rằng: Thần ta sẽ chẳng hằng ở trong loài người luôn; trong điều lắm lạc, loài người chỉ là xác thịt; đời người sẽ là một trăm hai mươi năm mà thôi. Đời đó và đời sau, có người cao lớn trên mặt đất, vì con trai Đức Chúa Trời ăn ở cùng con gái loài người mà sanh con cái; ấy những người mạnh dạn ngày xưa là tay anh hùng có danh. Đức Giê-hô-va thấy sự hung ác của loài người trên mặt đất rất nhiều, và các ý tưởng của lòng họ chỉ là xấu luôn;

Trong một khoảng thời gian ngắn, tinh thần vâng phục yêu thương của Chúa Jesus đã bị xóa sạch ra khỏi trái tim của những người con của Đức Chúa Trời và những suy nghĩ của hầu hết mọi người đều là xấu xa liên tục. Chúa đã cất Thánh Linh của Ngài lại và cho phép trận hồng thủy ngăn chặn sự gian ác, sự hủy diệt và bạo lực. Ngài đã trừng phạt những tội lỗi của người cha trên những đứa con cho đến thế hệ thứ ba và thứ tư. Chúa bắt đầu lại với Nô-ê và gia đình ông nhưng chẳng mấy chốc Satan đã xâm nhập thông qua Cham để đặt nền móng cho vương quốc Ba-by-lôn. Cham đã bị ảnh hưởng bởi những kẻ gian ác của thế giới cũ. Một ngày nọ, khi ông thấy cha mình trong lều của ông, trần truồng và say xỉn, ông đã can thiệp vào và làm một điều gì đó rất đê tiện đến nỗi một kết quả của sự vô giá trị, bất an và nổi loạn đã sẽ khiến con cháu của ông leo

lên những tầm cao mới của sự thống trị, kiểm soát và điều ác để đối phó với sự bất an và sợ hãi gia tăng trong họ.

Nim-rốt là cháu nội trai của Cham. Đây là điều Kinh Thánh nói về ông.

Sáng-thế-ký 10:8-10 Cúc sanh Nim-rốt, ấy là người bắt đầu làm anh hùng trên mặt đất. Người là một tay thợ săn can đảm trước mặt Đức Giê-hô-va. Bởi có đó, có tục ngữ rằng: Hệt như Nim-rốt, một tay thợ săn can đảm trước mặt Đức Giê-hô-va! Nước người sơ-lập là Ba-bên, Ê-rét, A-cát và Ca-ne ở tại xứ Si-nê-a.

Từ "anh hùng" có nghĩa là một bạo chúa quyền lực. Không có gì phục tùng ở Nim-rốt. Ông là người đàn ông đầu tiên trong Kinh thánh tự cho danh hiệu là Vua, và được mô tả là xây dựng vương quốc của riêng mình mà không có bất kỳ sự công nhận nào của Chúa của Thiên đàng. Thành phố đầu tiên của vương quốc ông là Ba-bên hoặc Ba-by-lôn. Bây giờ chúng ta đã đặt nền tảng cho nhân vật Nim-rốt, chúng ta có thể xem xét các yếu tố của tôn giáo mà ông thiết lập.

Để có phân tích sâu hơn về những vấn đề này, hãy tải xuống cuốn sách *Life Matters* từ maranathamedia.com/book/view/life-matters.

13. Bản Chất của Ba-by-lôn

Khi chúng ta xem xét tất cả các yếu tố tạo nên tính cách phức tạp của Nim-rốt, chúng ta gần như có thể đoán được loại hệ thống thờ phượng mà ông ta sẽ phát triển. Theo tinh thần phản kháng, nó sẽ là điều gì đó hoàn toàn trái ngược với những gì Kinh thánh khai thị về Đức Chúa Trời và đó chính xác là những gì Nim-rốt đã phát triển. Sau đây là một trích dẫn từ sử gia Josephus nêu rõ cơ sở triết học của Nim-rốt.

"Bây giờ chính Nim-rốt đã kích động họ đến mức xúc phạm và khinh thường Đức Chúa Trời như vậy. Ông là cháu nội trai của Cham, con trai của Nô-ê, một người đàn ông bạo dạn và có sức mạnh phi thường. Ông thuyết phục họ không quy điều đó [Sức mạnh] cho Chúa, như thể chính nhờ Ngài mà họ hạnh phúc, mà hãy tin rằng chính lòng dũng cảm của họ đã mang lại hạnh phúc đó. Ông cũng dần dần biến chính quyền thành chế độ chuyên chế, thấy không có cách nào khác để khiến con người từ bỏ lòng kính sợ Chúa mà là khiến họ luôn phụ thuộc vào quyền lực của ông..." Josephus. Antiquities Book 1 Chapter 4 Para. 2

Nim-rốt đã kiên quyết từ chối sự chúc phước của Chúa bằng cách chọn lời nói dối của con rắn. Ông đã chọn tập trung vào quyền lực hơn là tính cách. Ông đã dạy mọi người nhìn vào chính mình giống như Satan đã dạy A-đam và Ê-va. Triết lý này sẽ có tác động mạnh mẽ đến cấu trúc gia đình. Hãy lưu ý những gì một sử gia nói:

"Quyền hạn của những người cai trị trước đây dựa trên sự nhận thức về họ hàng, và thế lực của người thủ lĩnh là một hình ảnh về sự kiểm soát của cha mẹ. Ngược lại, Nim-rốt là người cai trị lãnh thổ và con người chỉ khi nào họ là cư dân của lãnh thổ đó, và bất kể mối quan hệ cá nhân. Cho đến nay đã có các chi tộc—những gia đình được mở rộng—Xã hội; bây giờ đã có một quốc gia, một cộng đồng chính trị"—Chính Quyền. A.T Jones. Empires of the Bible. 1904. Trang 51

Hệ thống gia trưởng của thời trước chỉ dùng để củng cố các nguyên tắc của sự ban phước qua sự vâng lời đối với một gia đình do một người Cha đứng đầu và được nuôi dưỡng bởi một người mẹ. Nim-rốt đã thay đổi tất cả những điều này và tạo ra sự tập trung vào một người lãnh đạo lãnh thổ với các tài sản hữu hình như cây trồng, đất đai và các tòa nhà. Các gia đình đã du mục và cai trị theo những cảm nhận về họ hàng. Quyền hạn được dựa trên sự tôn trọng mối quan

hệ. Nim-rốt chỉ huy thông qua sự sợ hãi quyền lực và bắt mọi người phục vụ mình thông qua sự chuyên chế.

Nim-rốt đã thực hiện một bước đột phá khác để phá vỡ hoàn toàn hình ảnh của Đức Chúa Trời trong mối quan hệ vợ chồng. Nim-rốt đã kết hôn với mẹ mình. Mối quan hệ hôn nhân của nhân vật này gần như khác xa mối quan hệ Cha và Con mà bạn có thể có được.

Khi Nim-rốt qua đời, vợ/mẹ của ông là Semiramis tuyên bố rằng Nim-rốt bây giờ đã nhập thể vào Mặt trời và là người bảo vệ và cung cấp cho họ. Semiramis bây giờ đã trở thành mắt xích quan trọng giữa thế giới vật chất và tâm linh. Đây là cách bà có được danh hiệu "Nữ hoàng của Thiên đàng". (Giê-rê-mi 7:18) Kết nối với bà là cánh cổng của bạn để tiếp cận với sự bảo vệ và sức mạnh của Nim-rốt. Hệ thống thờ cúng này phát triển mạnh mẽ và các hệ thống thờ cúng mặt trời đã tồn tại ở nhiều nơi trên thế giới được biết đến vào thời điểm đó. Ngày Mặt-trời (Sun-day—Sunday—Chủ Nhật) trở thành ngày quan trọng trong tuần để thờ cúng trái ngược với phước lành đặc biệt của Con Thiên Chúa đến trong những giờ Sa-bát. Sáng thế ký 2:3. Semiramis có một người con trai tên là Tammuz. Để bảo vệ địa vị của mình, bà tuyên bố rằng đứa trẻ được thụ thai thông qua tiếp xúc trực tiếp với các tia mặt trời – Nim-rốt. Nim-rốt hiện đã được đầu thai trong Tammuz. Quá trình đầu thai này trở thành gắn liền với sự sống lại việc sự thờ cúng mùa xuân và thiên nhiên. Một lễ hội khóc thương Tammuz đã được phát triển khi màu xanh tươi của mùa Xuân và mùa Hè kết thúc. Lễ tôn này được tượng trưng bằng hình ảnh một (người mẹ) Madonna đang bế đứa con của mình.

Ê-xê-chiên 8:14 Ngài dẫn ta đến lối vào cửa nhà Đức Giê-hô-va, cửa ấy về phía bắc; này, tại đó ta thấy những đàn bà ngồi mà khóc Tham-mu.

Thông qua Semiramis, học thuyết về sự bất tử của linh hồn đã được chấp nhận, sự thần thánh hóa nhân loại trong con người của Nim-rốt, sự tôn thờ quyền lực và việc thực hành các nghi lễ khác nhau để mang lại mưa và sự sinh sản đều trở thành một phần của những bí ẩn của người Ba-by-lôn. Vì Semiramis đã trở thành cánh cổng để tiếp cận quyền năng của Nim-rốt, nghi lễ đã lập ra cho một người đàn ông kết nối về mặt tình dục với người phụ nữ để tiếp cận quyền năng đó. Do đó đã nảy sinh việc thực hành gái mại dâm trong đền thờ, và việc tôn thờ mặt trời bao gồm các cuộc gặp gỡ tình dục như một phần của các buổi lễ

thờ cúng. Không phải mất nhiều thời gian để thấy rằng nếu không có một cam kết gia đình mạnh mẽ, hệ thống thờ phượng này có thể được coi là rất hấp dẫn đối với trái tim phàm tục.

Một điểm chính mà chúng ta phải nêu ra là khi ham muốn quyền lực trở thành mục tiêu lớn nhất của chúng ta, thì danh tính thực sự của những người mà từ họ chúng ta tìm kiếm nó không còn trở nên quan trọng nữa. Danh tính của một người chỉ quan trọng trong một hệ thống quan hệ nơi mà các mối quan hệ là trung tâm. Hệ thống thờ phượng của người Ba-by-lôn xoay quanh khái niệm về 3 người có mối liên hệ bí ẩn. Vì Nim-rót là Con trai của Semiramis, nhưng cũng là chồng của bà và sau đó được cho là đã đầu thai thành Tammuz, nên danh tính thực sự của các cá nhân trở nên mờ nhạt thành một vị thần bí ẩn trong ba ngôi vị. Như chúng ta vừa nêu, việc biết danh tính thực sự của các cá nhân không phải là điều quan trọng khi quyền lực là trọng tâm của sự thờ phượng của bạn. Điều này hoàn toàn trái ngược với sự thờ phượng Đức Chúa Trời của Thiên đàng. Điều quan trọng là phải biết danh tính của Đức Chúa Cha và Đức Chúa Con để tiếp cận được niềm vui và phước hạnh trong mối quan hệ của họ. Danh tính của họ không bao giờ được nhằm lẫn, pha trộn hoặc trở nên bí ẩn. Bất cứ nơi nào quá trình này xảy ra, chúng ta có thể chắc chắn rằng đó là vị thần quyền năng do Satan tạo ra được tôn thờ, chứ không phải Đức Chúa Cha và Đức Chúa Con trong Kinh Thánh.

Theo kinh nghiệm của riêng tôi và những người tôi đã tiếp xúc trong bối cảnh Cơ đốc giáo, tôi thấy rất nhiều sự lẫn lộn về việc ai thực sự được đề cập đến trong một số văn bản Kinh thánh và ai thực sự là người chúng ta đang thừa chuyện trong lời cầu nguyện. Tôi đã nghe mọi người bày tỏ sự lẫn lộn này nhiều lần về việc họ thực sự đang cầu nguyện với ai, và không muốn xúc phạm bằng cách bỏ sót một người. Sự lẫn lộn này xuất phát trực tiếp từ hệ thống Ba-by-lôn này và phản ánh việc tìm kiếm quyền năng thay vì tìm kiếm Chúa Cha và Chúa Con và đặc tính của họ. Điều này hoàn toàn do vô tình từ phía người tìm kiếm, nhưng những gì được dạy dẫn họ vào sự lẫn lộn bí ẩn này. Hệ thống Ba-by-lôn được thiết lập để tuyên xưng tôn vinh và yêu Chúa; trong khi thực tế, đó là phương tiện để quên Ngài và đặt để con người vào vị trí của Ngài.

Trong khi có rất nhiều lịch sử có thể được đề cập về việc thờ mặt trời của người Ba-by-lôn, thì những điểm chính mà chúng ta đang tìm kiếm là nền tảng triết

học liên quan đến những gì Kinh Thánh cho biết về Đức Chúa Trời. Hệ thống thờ phượng Nim-rốt, Semiramis, Tammuz tập trung vào những điều sau đây:

1. Niềm tin vào sự bất tử vốn có
2. Quyền năng và sức mạnh đến từ bên trong
3. Sự Từ Chối hệ thống Quyền Gia Trưởng/Chức Phước của Cha để ủng hộ mối quan hệ giữa Nhà Độc tài/Bạo chúa – giữa Mẹ/Con trai
4. Mối quan hệ gia đình bị lệch lạc
5. Những Nhà Xây Dựng thành phố và sự tập trung vào việc chiếm đoạt lãnh thổ và tài sản

Hệ thống này là sự ứng nghiệm lời hứa của Satan rằng con người sẽ trở nên giống như các vị thần biết điều thiện và điều ác. Bất kỳ hệ thống thờ phượng nào bao gồm bất kỳ một trong các thuộc tính này đều chịu ảnh hưởng sâu sắc từ vương quốc của Satan. Chúng ta hãy nhớ rằng hình thức thờ phượng này phát triển trực tiếp từ nỗi sợ hãi, lòng kiêu hãnh, sự nổi loạn và sự đòi trụ tình dục hoàn toàn trái ngược với Đức Chúa Trời được bày tỏ trong Kinh thánh.

14. Chuỗi Của Sự Đi Xướng

Sẽ rất hữu ích khi lưu ý các bước mà Nim-rốt và những người cộng sự của ông đã thực hiện trong việc hình thành quan điểm của họ về Đức Chúa Trời. Sứ đồ Phao-lô cho một phân tích rất ngắn gọn về thời kỳ này và tác động của nó đối với nhân loại. Chúng ta sẽ sử dụng điều này làm khuôn khổ cho cuộc thảo luận này.

Ban đầu Đức Chúa Trời tạo ra con người theo hình ảnh của Ngài. Chúng ta đã xem xét điều này trong chương *Được Tạo Ra Theo Hình Ảnh của Ngài*. Một phần lý do Đức Chúa Trời tạo ra con người theo cách Ngài đã làm là để dạy vũ trụ nhiều hơn về mối quan hệ giữa Ngài và Con Ngài. Hãy lưu ý cách Phao-lô nói về điều đó:

Rô-ma 1:19, 20 Vì điều chi có thể biết được về Đức Chúa Trời thì đã trình bày ra cho họ, Đức Chúa Trời đã tỏ điều đó cho họ rồi, bởi những sự trọn lành của Ngài mắt không thấy được, tức là quyền phép đời đời và bản tánh Ngài, thì từ buổi sáng thế vẫn sờ sờ như mắt xem thấy, khi người ta xem xét công việc của Ngài. Cho nên họ không thể chữa mình được,

Hoàn toàn hợp lý khi Satan tấn công trực tiếp vào mối quan hệ Chồng/Vợ để ngăn cản sự hiểu biết này về Chúa. Phao-lô kể lại lịch sử của Nim-rốt một cách rất ngắn gọn, chúng ta sẽ theo dõi từng bước một.

Rô-ma 1:21-25 Vì họ dẫu biết Đức Chúa Trời, mà không làm sáng danh Ngài là Đức Chúa Trời, và không tạ ơn Ngài nữa; song cứ lầm lạc trong lý tưởng hư không, và lòng ngu dốt đầy những sự tối tăm. Họ tự xưng mình là khôn ngoan, mà trở nên điên dại; họ đã đổi vinh hiển của Đức Chúa Trời không hề hư nát lấy hình tượng của loài người hay hư nát, hoặc của điêu, thú, côn trùng. Cho nên Đức Chúa Trời đã phó họ sa vào sự ô uế theo lòng ham muốn mình, đến nỗi tự làm nhục thân thể mình nữa, vì họ đã đổi lẽ thật Đức Chúa Trời lấy sự dối trá, kính thờ và hầu việc loài chịu dựng nên thế cho Đấng dựng nên, là Đấng đáng khen ngợi đời đời!
A-men.

Là cháu trai của Cham, Nim-rốt rõ ràng nhận thức được Đức Chúa Trời của thiên đàng. Nhưng khi Nim-rốt chấp nhận lời nói dối rằng sức mạnh không đến từ Đức Chúa Trời mà từ bên trong, ông ta đã ngừng tôn vinh Đức Chúa Trời hoặc biết ơn những phước lành của Đức Chúa Trời. Điều này đã khiến Nim-rốt và những người cộng sự của ông có một cảm giác sai lầm hoặc hư ảo về bản chất

của họ. Những vai trò của người nam và người nữ được Đức Chúa Trời thiết lập cẩn thận đã hoàn toàn bị bóp méo và làm sai lệch và cắt đứt ống dẫn ơn phước từ thiên đàng. Thánh Linh mềm mại phục tùng của Con Đức Chúa Trời đã bị ngăn cản không cho vào nhà của họ và tâm trí của họ bị tối tăm. Cái gọi là sự giải phóng phụ nữ và tự do tình dục mới được coi là tiến bộ và khôn ngoan, nhưng nó đã biến họ thành những kẻ ngốc.

Chúng ta lưu ý rằng sau cái chết của Nim-rốt, Semiramis tuyên bố rằng Nim-rốt bây giờ là một vị thần hiện thân trong Mặt trời. Khái niệm về thần đã được thay đổi thành con người để bị hư hoại. Con người đã bị hư hoại trong cảm nhận về cuộc đời của mình từ đâu mà đến và mô hình thiêng liêng cho mối quan hệ nam/nữ đã bị mất. Sự sai lầm của việc tôn thờ nữ tính để tiếp cận sức mạnh của Nim-rốt, sự tái sinh của Nim-rốt trong Tammuz và sự tôn thờ thiên nhiên tiếp theo có liên quan đến các loài chim, thú bốn chân và những thứ bò sát đều nhằm để làm mất hình ảnh của Chúa trong con người và biến sự thật về Chúa thành một lời nói dối.

Vị thần của Ba-by-lôn về cơ bản là sự tôn thờ và theo đuổi quyền lực. Như chúng ta đã nêu trước đó, việc theo đuổi quyền lực không quan tâm nhiều đến danh tính của những người được tôn thờ, tính cách của họ ít quan trọng hơn quyền lực của họ. Sự pha trộn bí ẩn giữa danh tính của Nim-rốt, Semiramis và Tammuz (Tham-mu) đã ảnh hưởng trực tiếp đến danh tính của đàn ông và phụ nữ cũng như cách họ liên hệ với nhau. Hành vi tình dục trở nên quan trọng hơn những danh tính tham gia vào hành vi đó, và biểu tượng của nó mang một ý nghĩa hoàn toàn khác.

Rô-ma 1:26-28 Ấy vì cơ đó mà Đức Chúa Trời đã phó họ cho sự tình dục xấu hổ; vì trong vòng họ, những người đàn bà đã đổi cách dùng tự nhiên ra cách khác nghịch với tánh tự nhiên. Những người đàn ông cũng vậy, bỏ cách dùng tự nhiên của người đàn bà mà un đót tình dục người này với kẻ kia, đàn ông cùng đàn ông phạm sự xấu hổ, và chính mình họ phải chịu báo ứng xứng với điều làm lỗi của mình. Tại họ không lo nhìn biết Đức Chúa Trời, nên Đức Chúa Trời đã phó họ theo lòng hư xấu, đặng phạm những sự chẳng xứng đáng.

Đồng tính luyến ái là một sự tiến triển tự nhiên đối với hệ thống thờ phượng của người Ba-by-lôn. Hành vi tình dục trở thành phương tiện để nhận được quyền lực từ người tham gia, như người gác cổng Semiramis đã lưu ý. Các khái

niệm về quyền làm chủ và sự phục tùng không còn phù hợp nữa. Ý nghĩa Kinh thánh về nam tính và nữ tính bị mất đi trong việc theo đuổi sự tự tôn và quyền lực. Sau đó, Phao-lô mô tả kết quả cuối cùng:

Rô-ma 1:29-32 Họ đầy dẫy mọi sự không công bình, độc ác, tham lam, hung dữ; chan chứa những điều ghen ghét, giết người, cãi lẫy, dối trá, gian dũ; hay mách, gièm chê, chẳng tin kính, xúc xược, kiêu ngạo, khoe khoang, khôn khéo về sự làm dũ, không vâng lời cha mẹ; đại dột, trái lời giao ước, không có tình nghĩa tự nhiên, không có lòng thương xót. Dầu họ biết mạng lịnh Đức Chúa Trời tỏ ra những người phạm các tội dường ấy là đáng chết, thế mà chẳng những họ tự làm thôi đâu, lại còn ưng thuận cho kẻ khác phạm các điều ấy nữa.

Mọi người tự hỏi tại sao lại có quá nhiều bạo lực, hận thù và vô đạo đức trên thế giới này! Sách Rô-ma chương 1 cho thấy rõ ràng cách thức hoạt động và lý do tại sao nó hoạt động theo cách này. Tóm lại, chuỗi của sự đi xuống như sau:

1. Quên rằng mọi sự sống và phước lành đều đến từ Chúa Cha và Chúa Con
2. Niềm tin rằng con người có nguồn sự sống vốn có.
3. Sự phá hủy đơn vị gia đình mà nó bảo tồn quyền làm chủ và sự phục tùng các nguyên tắc phước lành
4. Sự biến thái của tình dục
5. Sự gia tăng cảm giác vô giá trị, sợ hãi, kiêu hãnh, tức giận, hận thù và giết người vì do không có sự ban phước.
6. Một sự phản chiếu của mối quan hệ bại hoại của con người lên Chúa: nghĩa là sự mờ nhạt về bản sắc và sự tôn thờ quyền lực hơn là tính cách.

Đây là quá trình bị Ba-by-lôn bắt giữ. Khái niệm trong Kinh thánh về Ba-by-lôn xa hơn hơn là nói về một đế chế vật chất. Nó đại diện cho cuộc tấn công hung hăng và bạo lực nhất vào tâm trí con người từng được nhận thức. Sức mạnh của nó để nô dịch tâm trí thật ngoạn mục. Sự lén lút mà nó hoạt động thật đáng báo động. Các phương thức và hình thức hoạt động của nó rất đa dạng. Sức mạnh của những sợi xích này không thể bị phá vỡ một khi đã bị bắt giữ - ngoại trừ...

Ngoại trừ việc chúng ta học chuyện ký về Áp-ra-ham. Câu chuyện về Áp-ra-ham cho sự kỹ thuật thiết yếu để thoát khỏi Ba-by-lôn. Áp-ra-ham đến từ vùng đất

Ba-by-lôn, gia đình ông tham gia vào việc thờ cúng của Ba-by-lôn, nhưng Áp-ra-ham đã trốn thoát. Thật vô cùng quan trọng khi Phao-lô bắt đầu lá thư gửi cho các tín hữu ở Rô-ma bằng cách nói về quyền năng của Chúa trong phúc âm và sau đó kể chi tiết quá trình này trong cuộc đời của Áp-ra-ham.

Rô-ma 1:16-18 Thật vậy, tôi không hổ thẹn về Tin Lành đâu, vì là quyền phép của Đức Chúa Trời để cứu mọi kẻ tin, trước là người Giu-đa, sau là người Gờ-réc; vì trong Tin Lành này có bày tỏ sự công bình của Đức Chúa Trời, bởi đức tin mà được, lại dẫn đến đức tin nữa, như có chép rằng: Người công bình sẽ sống bởi đức tin. Và, cơn giận của Đức Chúa Trời từ trên trời tỏ ra nghịch cùng mọi sự không tin kính và mọi sự không công bình của những người dùng sự không công bình mà bắt hiếp lẽ thật.

Rô-ma 4:16-21 Vậy nên, bởi đức tin mà người ta trở nên kẻ ăn gia tài, hầu cho sự ấy được bởi ân điển, và cho lời hứa được chắc chắn cho cả dòng dõi Áp-ra-ham, chẳng những cho dòng dõi dưới quyền luật pháp, mà cũng cho dòng dõi có đức tin của Áp-ra-ham, là tổ phụ hết thảy chúng ta, y như lời chép rằng: Ta đã lập ngươi làm cha nhiều dân tộc, thật người là cha chúng ta trước mặt Đức Chúa Trời, tức là Đấng người đã tin, là Đấng ban sự sống cho kẻ chết, gọi những sự không có như có rồi. Người cậy trông khi chẳng còn lẽ trông cậy, cứ tin, và trở nên cha của nhiều dân tộc, theo lời đã phán cho người rằng: Dòng dõi ngươi sẽ như thể ấy. Người thấy thân thể mình hao mòn, vì đã gần đầy trăm tuổi, và thấy Sa-ra không thể sanh đẻ được nữa, song đức tin chẳng kém. Người chẳng có lương lự hoặc hồ nghi về lời hứa Đức Chúa Trời, nhưng càng mạnh mẽ trong đức tin, và ngợi khen Đức Chúa Trời, vì tin chắc rằng điều chi Đức Chúa Trời đã hứa, Ngài cũng có quyền làm trọn được.

Câu chuyện của Áp-ra-ham thoát khỏi Ba-by-lôn chính là cốt lõi của phúc âm của Đấng Christ; đó là về câu chuyện này mà chúng ta sẽ qua phần kế tiếp để tìm hiểu quá trình phá vỡ 6 giai đoạn của chuỗi của sự tha hóa, phá vỡ xiềng xích của Ba-by-lôn và kêu lên "Ba-by-lôn Sa Ngã!"

15. Được Gọi Ra Khỏi Ba-by-lôn

Sự tôn thờ ngẫu tượng huyền bí của Ba-by-lôn đã trở nên gần như phổ biến. Kinh thánh nói rằng:

Giê-rê-mi 51:7 Ba-by-lôn vốn là một cái chén vàng trong tay Đức Giê-hô-va, làm cho say cả đất; các nước đã uống rượu nó, vì đó mà trở nên điên cuồng.

Rượu vang Ba-by-lôn là những lời dạy huyền bí của nó về Đức Chúa Trời khiến tâm trí bị mơ hồ như thể nó đã say. Những lời dạy này phá hủy các gia đình, cắt đứt phước lành của Cha Thiên Thượng, và tạo ra một cảm giác vô giá trị, tức giận, bất an sâu sắc bao gồm cả khát vọng về quyền lực.

Ảnh hưởng của Ba-by-lôn là biến các bộ lạc gia đình du mục thành các quốc gia dựa trên lãnh thổ được bảo vệ bởi quân đội. Các ngôi làng nhỏ biến thành các thành phố lớn có tường bao quanh để dễ phòng thủ hơn. Một hệ thống thuế phải được phát triển để cung cấp lương thực và vũ khí cho quân đội. Thuế đòi hỏi một chính quyền vua chuyên chế để đảm bảo thuế được tăng lên. Việc liên tục phải chứng kiến cảnh đổ máu đã làm chai sạn những người đàn ông và thời gian xa gia đình ngày càng tăng cùng với các tập tục thờ cúng vô đạo đức đã dẫn đến sự gia tăng mạnh mẽ của nạn mại dâm, tàn phá các đơn vị gia đình và đối xử với phụ nữ tốt hơn gia súc một chút, trừ khi họ là gái mại dâm trong đền thờ trong trường hợp đó, họ được chăm sóc chu đáo.

Quá trình này là một phần trong kế hoạch của Satan nhằm làm mất hình ảnh của Đức Chúa Trời nơi con người, tước đi phẩm giá của con người và biến con người thành nô lệ cho mục đích của riêng mình trong cuộc chiến chống lại Chúa. Đức Chúa Trời đã đáp lại bằng lòng thương xót yêu thương và kêu gọi một người nam xây dựng lại vương quốc gia đình dựa trên bốn phận chức phước của người cha cùng với việc đòi lại đặc điểm quý giá nhất đó - một người vợ vâng phục, nuôi dưỡng để dạy thế hệ tiếp theo cách phục tùng Cha Thiên Thượng và Con của Ngài. Áp-ra-ham, hay Áp-ram như tên gọi ban đầu của ông, sống ngay sau thời của Nim-rốt nhưng một số bằng chứng cho thấy cuộc sống của họ đã chồng chéo lên nhau khi tôn giáo Ba-by-lôn đang thống trị phần lớn trái đất.

Sáng-thế-ký 12:1-3 Và, Đức Giê-hô-va có phán cùng Áp-ram rằng: Ngươi hãy ra khỏi quê hương, vòng bà con và nhà cha ngươi, mà đi đến

xứ ta sẽ chỉ cho. Ta sẽ làm cho người nên một dân lớn; ta sẽ ban phước cho người, cùng làm nổi danh người, và người sẽ thành một nguồn phước. Ta sẽ ban phước cho người nào chúc phước người, rửa sả kẻ nào rửa sả người; và các chi tộc nơi thế gian sẽ nhờ người mà được phước.

Nơi mà Áp-ram phải rời đi chính là trung tâm đế chế của Nim-rốt, người Canh-đê.

Sáng-thế-ký 11:26-28 Còn Tha-rê được bảy mươi tuổi, sanh Áp-ram, Na-cô và Ha-ran. Đây là dòng dõi của Tha-rê: Tha-rê sanh Áp-ram, Na-cô và Ha-ran; Ha-ran sanh Lót. Ha-ran qua đời tại quê hương mình, tức là U-ơ, thuộc về xứ Canh-đê, khi cha người là Tha-rê hãy còn sống.

Đức Chúa Trời phải đưa Áp-ram ra khỏi ngôi nhà thờ ấu của ông để phá vỡ các mối quan hệ và nghi lễ thờ phượng mà ông đã quen. Chúa sẽ ban phước cho Áp-ram với sự hiểu biết về vương quốc gia đình dựa trên mối quan hệ giữa Cha và Con. Chúa đã trì hoãn khả năng sinh con của Sa-ra cho đến khi cả hai đều học được những nguyên tắc này một cách thấu đáo.

Đức Chúa Trời đã ban phước cho Áp-ram bằng cách thiết lập ông như một khuôn mẫu về cách thức một gia đình nên thực hiện chức năng của mình. Tất cả những ai áp dụng các nguyên tắc gia đình của Áp-ram và Sa-rai sẽ tìm thấy chìa khóa để nhận được phước lành của Cha Thiên Thượng vào trái tim họ và mang lại cho họ cảm giác mạnh mẽ rằng họ được yêu thương vì con người họ chứ không phải quyền lực họ sở hữu. Vương quốc vĩ đại được hứa với Áp-ram có điều kiện là phải có một cấu trúc gia đình rõ ràng.

Sáng-thế-ký 18:18, 19 Vì Áp-ra-ham chắc chắn sẽ được trở nên một dân lớn và cường thịnh; các dân tộc trên thế gian đều sẽ nhờ người mà được phước. Vì Ta đã biết người đặng người khiến dạy các con cùng nội nhà người giữ theo đạo Đức Giê-hô-va, làm các điều công bình và ngay thẳng; thế thì, Đức Giê-hô-va sẽ làm cho ứng nghiệm lời Ngài đã hứa cùng Áp-ra-ham.

Cụm từ "Vì Ta đã biết người" gợi lên cảm giác về mối quan hệ rất gần gũi giữa Đức Chúa Trời và Áp-ra-ham khi Đức Chúa Trời dạy ông cách chăm sóc vợ và con cái mình. Ngài giải thích với ông rằng ngay từ đầu, người chồng và Cha được tạo ra để trở thành một ống dẫn để Cha Thiên Thượng đổ phước lành của Ngài là được hài lòng với họ. Người chồng và Cha không chỉ được trang bị một hạt giống thuộc thể để được nuôi dưỡng bởi người vợ để sinh con cái, mà

còn được ban cho hạt giống về thuộc linh để mang lại cho vợ mình cảm giác được trân trọng và yêu thương, và cho con cái sự nhận thức về mục đích và giá trị. Hãy lưu ý những gì Châm ngôn nói về điều này:

Châm-ngôn 17:6 Mão triều thiên của ông già, ấy là con cháu; Còn vinh hiển của con cái, ấy là ông cha.

Khả năng chúc phước cho vợ và con cái của Áp-ra-ham phụ thuộc rất nhiều vào tinh thần phục tùng của Sa-ra; thẩm quyền của ông chỉ lớn như bà đã trao cho ông. Bà càng cầu nguyện cho sự lãnh đạo của chồng mình và tin rằng Đức Chúa Trời sẽ ban phước cho ông bằng những lời lẽ và quyết định đúng đắn, và phục tùng và tin tưởng vào lời của chồng mình, thì con cái bà càng thấy rằng những gì bà nói là rất quan trọng. Con cái nhìn vào mẹ mình để xác định lời của cha mình quan trọng và mạnh mẽ như thế nào. Sứ đồ Phi-e-rơ kể cho chúng ta nghe về cách Sa-ra học cách lưu tâm đến chồng mình.

I Phi-e-rơ 3:5-6 Vì các bà thánh xưa kia, trông cậy Đức Chúa Trời, vâng phục chồng mình, đều trau dồi mình dường ấy; như Sa-ra vâng phục Áp-ra-ham, gọi người là Chúa mình; nếu các chị em làm điều lành, không sợ chi hết mà rối trí, thì trở nên con gái của Sa-ra vậy.

Vì Áp-ra-ham và Sa-ra đến từ Ba-by-lôn nên họ có rất nhiều điều phải học hỏi. Cả hai đều mắc sai lầm trên đường đi, khiến Sa-ra chậm trễ rất lâu trong việc sinh Y-sác. Sau nhiều thử thách và những Bài học, Áp-ra-ham và Sa-ra đã có thể để Đức Chúa Trời ban phước cho Y-sác dồi dào với Thánh Linh của Con Ngài đến nỗi Y-sác ngay cả sẵn sàng chịu chết như Chúa Jesus sẵn sàng chịu chết trên thập tự giá. Áp-ra-ham cũng đã học cách trân trọng tâm thần phục tùng bằng cách quyết tâm tin cậy Đức Chúa Trời ngay cả khi dường như không thể làm được.

Sáng-thế-ký 22:1, 2, 10-12 Khi mọi việc kia đã xong, thì Đức Chúa Trời thử Áp-ra-ham; Ngài phán rằng: Hỡi Áp-ra-ham! Người thưa rằng: Có tôi đây. Đức Chúa Trời phán rằng: Hãy bắt đứa con một người yêu dấu, là Y-sác, và đi đến xứ Mô-ri-a, nơi đó dâng đứa con làm của lễ thiêu ở trên một hòn núi kia mà ta sẽ chỉ cho. ... Áp-ra-ham bèn giơ tay ra cầm lấy dao để giết con mình. Thiên sứ của Đức Giê-hô-va từ trên trời kêu xuống mà rằng: Hỡi Áp-ra-ham, Áp-ra-ham! Người thưa rằng: Có tôi đây. Thiên sứ phán rằng: Đừng tra tay vào mình con trẻ và chớ làm chi hại đến nó; vì bây giờ ta biết rằng người thật kính sợ Đức Chúa Trời, bởi có không tiếc với ta con người, tức con một người.

Thật đáng kinh ngạc khi nghĩ rằng trong suốt cuộc đời của một người, Đức Chúa Trời đã có thể phá vỡ hệ thống huyền bí nô dịch của Ba-by-lôn khỏi tâm trí của ông và giành lại sự tôn thờ Đức Chúa Trời chân thần của Thiên đàng. Hành trình của Áp-ra-ham ra khỏi Ba-by-lôn là nền tảng cho hành trình của chúng ta ngày nay. Đức Chúa Trời chân thần của Thiên đàng và Con của Ngài đang kêu gọi chúng ta ra khỏi các giả thần của thế gian này và vào vương quốc gia đình thân thuộc của họ, nơi giá trị của chúng ta đến từ các mối quan hệ gia đình của chúng ta chứ không phải từ những điều chúng ta đạt được.

Các nguyên tắc trong tập sách này được mở rộng trong cuốn sách có tên là *Life Matters* (Cuộc Sống Quan Trọng) từ fatheroflove.info. Vui lòng lấy một bản sao của cuốn sách này để có lời giải thích mở rộng về hệ thống phước lành gia đình đánh bại vương quốc của Satan chỉ thông qua sự hiểu biết đúng đắn về Đức Chúa Trời và Con Ngài.

Sự Khôn Ngoan Của Đức Chúa Trời

Ai có Con thì có sự sống. Tại sao lại như vậy? Vì trong Con của Đức Chúa Trời có tấm lòng trong sạch của một Người Con vâng phục Cha Ngài. Ngài luôn làm những điều làm đẹp lòng Cha. Ngài cũng có ơn phước và tình cảm sâu sắc của Cha. Tấm lòng của Con nằm trọn vẹn trong tình yêu của Cha Ngài.

Đó là sự khôn ngoan của Chúa Cha khi chia sẻ Thánh Linh của Con yêu dấu của Ngài với vũ trụ; một Thánh Linh ngọt ngào, dịu dàng và vâng lời, yêu mến các điều răn của Chúa Cha. Đấng Christ là sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời và là sự đảm bảo của một vương quốc quan hệ yêu thương.

Thánh Linh dịu dàng này tuôn chảy từ ngai vàng của Đức Chúa Trời qua cây sự sống. Satan đã từ chối Con Đức Chúa Trời và Thánh Linh dịu dàng của Ngài. Linh phản loạn của hắn đã chiến tranh với Thánh Linh dịu dàng, nhu mì và vâng lời của Con Đức Chúa Trời. Linh phản loạn này đã được truyền cho loài người. Trong sự hy sinh của Đấng Christ, chúng ta một lần nữa được ban cho Thánh Linh dịu dàng này. Bí quyết để có Thánh Linh này là biết Đức Chúa Cha và Đức Chúa Con là ai – đây là sự sống đời đời để biết Đức Chúa Cha và Con Ngài và uống từ nguồn nước hằng sống tuôn chảy từ ngai Đức Chúa Trời và Chiên Con.

Để biết thêm chi tiết hãy quét hình (scan) ở trên hoặc truy cập **fatheroflove.info**